

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 359/2002 av den 12 februari 2002 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 i fråga om tillämpningen av ENS 95 för fastställande av medlemsstaternas betalningar till de momsbaseade egna medlen	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 360/2002 av den 27 februari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	3
*	Kommissionens förordning (EG) nr 361/2002 av den 27 februari 2002 om ändring av förordning (EG) nr 936/97 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött	5
*	Kommissionens förordning (EG) nr 362/2002 av den 27 februari 2002 om ändring, för nionde gången, av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärlandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000	6
*	Kommissionens förordning (EG) nr 363/2002 av den 27 februari 2002 om ändring av förordning (EG) nr 1608/2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 364/2002 av den 26 februari 2002 om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättförädlbara varor	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 365/2002 av den 27 februari 2002 om utfärdande av importlicenser för ris med ursprungskumulation AVS/ULT för ansökningar som inlämnats under de tio första arbetsdagarna i februari 2002 enligt förordning (EG) nr 2603/97	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 366/2002 av den 27 februari 2002 om fastställande av importtullar inom rissektorn	14

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 367/2002 av den 27 februari 2002 om fastställande av exportbidrag för olivolja	17
	* Kommissionens direktiv 2002/17/EG av den 21 februari 2002 om ändring av direktiv 90/128/EEG om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel ⁽¹⁾	19
<hr/>		
	II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk	
	Kommissionen	
	2002/174/EG:	
	* Kommissionens beslut av den 3 maj 2000 om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (Rådets förordning (EEG) nr 4064/89) (Ärende nr COMP/M.1693 – Alcoa/Reynolds) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 1176]	25
	2002/175/EG:	
	* Kommissionens rekommendation av den 22 februari 2002 om ändring av rekommendation 98/195/EG senast ändrad genom rekommendation 2000/263/EG, om samtrafik på en avreglerad telekommunikationsmarknad (Del 1 – Prissättning vid samtrafik) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 561]	56

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 359/2002**av den 12 februari 2002****om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 i fråga om tillämpningen av ENS 95 för fastställande av medlemsstaternas betalningar till de momsbaseade egna medlen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta, med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽³⁾ är det det Europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS) 2 uppl. som skall användas som det europeiska nationalräkenskapssystemet för budgeten och de egna medlen, såsom anges i förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 ⁽⁴⁾ så länge rådets beslut 94/728/EG, Euratom ⁽⁵⁾ är i kraft.
- (2) Uppgifter enligt ENS 2 uppl. finns inte längre tillgängliga på den detaljnivå som krävs för att de momsbaseade egna medlen skall kunna fastställas.
- (3) Detta inverkar inte på de förfaranden som beslutats för fastställande av de BNI-baserade egna medlen.
- (4) De bästa statistiska uppgifter som finns att tillgå bör användas för att fastställa medlemsstaternas bidrag till budgeten.
- (5) Användningen av uppgifter baserade på det nya europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS 95) för att fastställa de momsbaseade egna medlen påverkar inte de egna medlens omfattning och deras fördelning mellan medlemsstaterna.
- (6) Kommittén för det statistiska programmet, inrättad genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁶⁾, har hörts i enlighet med artikel 3 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 8 i förordning (EG) nr 2223/96 skall följande punkt införas:

"1a. För att fastställa de momsbaseade egna medlen, och genom undantag från punkt 1, får medlemsstaterna använda uppgifter som är baserade på det nya europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS 95) så länge som beslut 94/728/EG, Euratom är i kraft."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 266.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 3 april 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 juli 2001 (EGT C 307, 31.10.2001, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 12 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 995/2001 (EGT L 139, 23.5.2001, s. 3).

⁽⁴⁾ EGT L 155, 7.6.1989, s. 1. Förordningen upphävd och ersatt med förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000, (EGT L 130, 31.5.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 293, 12.11.1994, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 360/2002
av den 27 februari 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	144,8
	204	146,5
	212	143,5
	624	212,2
	999	161,8
0707 00 05	052	189,7
	068	130,1
	624	237,7
	628	171,8
0709 10 00	999	182,3
	220	223,0
0709 90 70	999	223,0
	052	159,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	204	75,7
	999	117,5
	052	53,4
	204	48,6
	212	54,8
	220	56,3
	421	29,6
0805 20 10	508	22,3
	600	59,5
	624	60,8
	999	48,2
	204	77,7
	999	77,7
	0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052
204		96,2
528		97,8
600		108,4
624		86,5
662		27,1
999		80,0
052		55,2
0805 50 10	600	49,6
	999	52,4
	060	41,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	126,2
	400	121,8
	404	93,5
	508	101,1
	528	82,8
	720	122,8
	728	130,0
	999	102,5
	388	89,1
	400	107,1
0808 20 50	512	84,5
	528	80,3
	720	116,7
	999	95,5
	999	95,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 361/2002

av den 27 februari 2002

om ändring av förordning (EG) nr 936/97 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 134/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.2 i denna, och

av följande skäl:

Kanada har utsett en ny myndighet med befogenhet att utfärda äkthetsintyg. Bilaga II till förordning (EG) nr 936/97 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga II till förordning (EG) nr 936/97 skall myndigheten "Food Production and Inspection Branch – Agriculture Canada, Direction Générale Production et Inspection des Aliments – Agriculture Canada" ersättas med myndigheten "Canadian Food Inspection Agency – Government of Canada/ Agence Canadienne d'inspection des aliments - Gouvernement du Canada".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 137, 28.5.1997, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 362/2002

av den 27 februari 2002

om ändring, för nionde gången, av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 105/2002⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 andra strecksatsen i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EG) nr 467/2001 bemyndigas kommissionen att ändra bilaga I på grundval av avgöranden som fattas av Förenta nationernas säkerhetsråd eller Kommittén för sanktioner mot talibanerna.
- (2) I bilaga I till förordning (EG) nr 467/2001 förtecknas de personer och enheter som omfattas av spärrandet av tillgångar enligt den förordningen.
- (3) Den 15 januari 2002 beslutade Förenta nationernas säkerhetsråd att Ariana Airlines skulle utgå från förteckningen över enheter och organ för vilka åtgärderna enligt punkt 4 b i resolution 1267 skall gälla, och därför bör bilaga I ändras i enlighet med detta.
- (4) Den 24 januari 2002 beslutade Kommittén för sanktioner mot talibanerna att fyra afghanska banker skulle utgå från förteckningen över enheter för vilka åtgärderna

enligt punkt 4 b i resolution 1267 skall gälla, och därför bör bilaga I ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande enheter skall utgå från bilaga I till rådets förordning (EG) nr 467/2001:

- The Afghan Export Bank.
- Agricultural Development Bank of Afghanistan (ADB), Förenade kungariket.
- Banke Millie Afghan (även kallad Afghan National Bank eller Bank E. Millie Afghan), Jada Ibn Sina, Kabul, Afghanistan, och andra av Banke Millie Afghan kontor.
- Export Promotion Bank of Afghanistan.
- Ariana Afghan Airlines (f.d. Bakhtar Afghan Airlines), Afghan Authority Building, PO Box 76, Ansari Watt, Kabul, Afghanistan, och andra av Ariana Afghan Airlines kontor. Ariana Afghan Airlines konto i Citibank, New Delhi, Indien. Ariana Afghan Airlines konto i Punjab National Bank, New Delhi, Indien.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2002.

På kommissionens vägnar
Christopher PATTEN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 67, 9.3.2001, s. 1.⁽²⁾ EGT L 17, 19.1.2002, s. 52.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 363/2002

av den 27 februari 2002

om ändring av förordning (EG) nr 1608/2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2585/2001⁽²⁾, särskilt artikel 80 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1608/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2352/2001⁽⁴⁾, skall tillämpningen av vissa bestämmelser i rådets förordningar som upphävs genom artikel 81 i förordning (EG) nr 1493/1999 förlängas till och med den 28 februari 2002, i väntan på att genomförandebestämmelserna i den förordningen slutgiltigt skall utformas och antas. Antagandet av dessa tillämpningsföreskrifter kommer inte att helt ha avslutats den 28 februari 2002. Det är därför lämpligt att under en kort period tillåta fortsatt tillämpning av vissa bestämmelser i rådets förordningar som upphävs genom artikel 81 i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (2) Denna extra övergångsperiod medför inte någon risk för ändring av det datum som rådet föreskrivit för genomförandet av huvuddelen av reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin, eftersom huvuddelarna av de ämnesområden som omfattas av dessa förordningar regleras genom förordning (EG) nr 1493/1999 eller genom redan antagna tillämpningsföreskrifter.

- (3) På vissa områden, särskilt när det gäller beteckningar, benämningar, presentation och skydd av vissa produkter inom vinsektorn, har antagandet av tillämpningsföreskrifter gått långsammare än på andra områden, beroende på att de frågor som rådet behandlar i detta avsnitt är komplicerade och känsliga, och att de bestämmelser som antas får direkta återverkningar för aktörerna i gemenskapen och i tredje land. Det är därför lämpligt att föreskriva ytterligare en övergångsperiod på detta område, så att bestämmelserna slutgiltigt kan antas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1608/2000 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall datumet "den 28 februari 2002" ersättas med datumet "den 30 april 2002".
2. I artikel 3 skall datumet "den 28 februari 2002" ersättas med datumet "den 30 april 2002".
3. I del B i bilagan skall datumet "den 28 februari 2002" ersättas med datumet "den 30 april 2002".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 185, 25.7.2000, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 47.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 364/2002
av den 26 februari 2002
om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämelse när det gäller vissa lättfördärliga varor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om fastställande av tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 2913/92 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 993/2001 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 173.1 i denna, och av följande skäl:

- (1) I artiklarna 173–177 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställs kommissionens kriterier för bestämmande av de periodiska enhetsvärdena för de produkter som avses i klassificeringen i bilaga 26 i den förordningen.

- (2) Genom tillämpningen av de regler och kriterier som fastställs i ovannämnda artiklar på de uppgifter som meddelats kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 173.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 kan enhetsvärdena för de avsedda produkterna fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enhetsvärden som avses i artikel 173.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall fastställas i enlighet med vad som anges i tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 2002.

På kommissionens vägnar
Erkki LIIKANEN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 141, 28.5.2001, s. 1.

BILAGA

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Färskpotatis 0701 90 50	49,42	367,28	452,39	30,23
1.30	Lök (annan än sättlök) 0703 10 19	39,91	296,60	365,32	24,41
1.40	Vitlök 0703 20 00	168,27	1 250,68	1 540,50	102,93
1.50	Purjolök ex 0703 90 00	111,89	831,62	1 024,33	68,44
1.60	Blomkål 0704 10 00	55,28	410,87	506,08	33,81
1.80	Vitkål och rödkål 0704 90 10	65,83	489,28	602,66	40,27
1.90	Broccoli (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef var. <i>italica</i> Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,58	562,38	37,58
1.100	Salladskål ex 0704 90 90	56,49	419,86	517,15	34,55
1.110	Huvudsallad 0705 11 00	90,36	671,60	827,23	55,27
1.130	Morötter ex 0706 10 00	60,94	452,94	557,89	37,28
1.140	Rädisor ex 0706 90 90	100,50	746,97	920,06	61,48
1.160	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	394,67	2 933,37	3 613,10	241,42
1.170	Bönor:				
1.170.1	Bönor (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	210,91	1 567,57	1 930,82	129,01
1.170.2	Bönor (<i>Phaseolus</i> spp., <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	202,62	1 505,97	1 854,95	123,94
1.180	Bondbönor ex 0708 90 00	157,74	1 172,40	1 444,08	96,49
1.190	Kronärtskockor 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Sparris:				
1.200.1	— grön ex 0709 20 00	627,65	4 665,03	5 746,04	383,94
1.200.2	— annan ex 0709 20 00	439,81	3 268,89	4 026,37	269,03
1.210	Auberginer (äggplantor) 0709 30 00	128,58	955,66	1 177,12	78,65

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Stjälkselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	96,95	720,58	887,56	59,30
1.230	Kantareller 0709 51 30	744,83	5 535,95	6 818,77	455,61
1.240	Paprika 0709 60 10	189,09	1 405,43	1 731,11	115,67
1.270	Sättpotatis, hela, färska (avsedda som livsmedel) 0714 20 10	78,88	586,25	722,10	48,25
2.10	Kastanjer (<i>Castanea</i> spp.), färska ex 0802 40 00	176,48	1 311,69	1 615,64	107,95
2.30	Ananas, färsk ex 0804 30 00	92,40	686,77	845,91	56,52
2.40	Avocado, färsk ex 0804 40 00	107,39	798,18	983,13	65,69
2.50	Guava och mango, färska ex 0804 50 00	101,85	756,99	932,41	62,30
2.60	Apelsiner, färska:				
2.60.1	— Blod och halvblodapelsiner 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navel, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita, Hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andra 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandariner, (inbegripet tangeriner och satsumas) färska; klemen- tiner, wilkings och liknande citrushybrider, färska:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	69,67	517,82	637,81	42,62
2.70.2	— Monreales och satsumas ex 0805 20 30	77,90	578,99	713,16	47,65
2.70.3	— Mandariner och wilkings ex 0805 20 50	77,90	578,99	713,16	47,65
2.70.4	— Tangeriner och andra ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	69,21	514,40	633,60	42,34
2.85	Limefrukter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), färska ex 0805 30 90 ex 0805 90 00	107,05	795,67	980,05	65,48
2.90	Grapefrukter, färska:				
2.90.1	— blonda ex 0805 40 00	57,13	424,66	523,06	34,95
2.90.2	— blod ex 0805 40 00	64,16	476,83	587,33	39,24

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Bordsdruvor 0806 10 10	168,35	1 251,23	1 541,17	102,98
2.110	Vattenmeloner 0807 11 00	72,82	541,23	666,65	44,54
2.120	Meloner (andra än vattenmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (inbegripet Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (inbegripet Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	87,07	647,16	797,13	53,26
2.120.2	— andra slag ex 0807 19 00	178,64	1 327,78	1 635,45	109,28
2.140	Päron:				
2.140.1	Päron — Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Päron — Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Andra ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoser ex 0809 10 00	322,53	2 397,22	2 952,72	197,29
2.160	Körsbär 0809 20 95 0809 20 05	576,44	4 284,41	5 277,22	352,61
2.170	Persikor 0809 30 90	302,54	2 248,61	2 769,66	185,06
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	162,86	1 210,46	1 490,96	99,62
2.190	Plommon 0809 40 05	149,64	1 112,18	1 369,90	91,53
2.200	Jordgubbar 0810 10 00	223,32	1 659,86	2 044,49	136,61
2.205	Hallon 0810 20 10	848,90	6 309,45	7 771,51	519,27
2.210	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i> 0810 40 30	1 598,12	11 878,03	14 630,47	977,57
2.220	Kiwifrukter (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	127,40	946,90	1 166,32	77,93
2.230	Granatäpplen ex 0810 90 85	154,14	1 145,66	1 411,14	94,29
2.240	Kaki/persimoner (inbegripet sharonfrukter) ex 0810 90 85	250,67	1 863,12	2 294,86	153,34
2.250	Litchiplommon ex 0810 90 30	165,12	1 227,24	1 511,63	101,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 365/2002

av den 27 februari 2002

om utfärdande av importlicenser för ris med ursprungskumulation AVS/ULT för ansökningar som inlämnats under de tio första arbetsdagarna i februari 2002 enligt förordning (EG) nr 2603/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 av den 16 december 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för import av ris med ursprung i AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 174/2002 ⁽³⁾, särskilt artikel 9.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2603/97, skall kommissionen inom tio arbetsdagar räknat från den sista dagen av fristen för meddelandet från medlemsstaterna besluta i vilken utsträckning ansökningarna kan godtas och fastställa de tillgängliga kvantiteterna för följande delkvot.
- (2) Enligt artikel 8.1 sista stycket i förordning (EG) nr 2603/97 har inlämnandet av ansökningar om licens för januari 2002 skjutits upp till de tio första arbetsdagarna

i februari 2002 i fråga om import av ris med ursprungskumulation AVS/ULT.

- (3) En granskning av de kvantiteter för vilka ansökningar har lämnats in under första delkvoten för 2002 visar att licenser bör utfärdas för de sökta kvantiteterna, vid behov med de procentsatser för nedsättning som fastställs i bilagan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de ansökningar om importlicenser för ris som lämnats under de tio första arbetsdagarna i februari 2002 enligt förordning (EG) nr 2603/97 och som anmälts till kommissionen, skall licenserna utfärdas för de kvantiteter för vilka ansökningarna lämnats in, vid behov med en nedsättning enligt de procentsatser som fastställs i bilagan.
2. De tillgängliga kvantiteterna för följande delkvot fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 351, 23.12.1997, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 30, 31.1.2002, s. 33.

BILAGA

Procentsatser för nedsättning som skall tillämpas på de kvantiteter för vilka ansökningar lämnats in för delkvoten för februari 2002, samt tillgängliga kvantiteter för den följande delkvoten:

Ursprung	Nedsättning (%)		Tillgänglig kvantitet för delkvoten för maj 2002 (i ton)	
	Nederländska Antillerna och Aruba	Minst utvecklade ULT	Nederländska Antillerna och Aruba	Minst utvecklade ULT
ULT (artikel 6) — KN-nummer 1006	25,0335	—	—	45,010

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 366/2002
av den 27 februari 2002
om fastställande av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2831/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl

- (1) I artikel 11 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatsen som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, minskat med cif-importpriset, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 12.3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

- (3) I förordning (EG) nr 1503/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering som kan utgöra referenspris i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1503/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1503/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 3072/95 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 25.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(EUR/t)

KN-nummer	Importtull (°)				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) (°)	AVS (⁽¹⁾) (⁽²⁾) (⁽³⁾)	Bangladesh (⁽⁴⁾)	Basmati från Indien och Pakistan (⁽⁵⁾)	Egypten (⁽⁶⁾)
1006 10 21	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 13	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 15	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 94	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 96	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(⁽⁷⁾)	41,18	(⁽⁷⁾)		96,00

(⁽¹⁾) För import av ris med ursprung i och som kommer från AVS-länderna skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets ändrade förordning (EG) nr 1706/98 (EGT L 215, 1.8.1998, s. 12) och kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 22).

(⁽²⁾) I enlighet med förordning (EEG) nr 1706/98, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(⁽³⁾) I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(⁽⁴⁾) För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

(⁽⁵⁾) Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

(⁽⁶⁾) Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 EUR/t (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

(⁽⁷⁾) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

(⁽⁸⁾) För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	249,91	416,00	(¹)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (EUR/ton)	—	261,09	276,43	310,99	301,17	—
b) Pris fritt ombord (EUR/ton)	—	—	—	276,44	266,62	—
c) Sjöfrakt (EUR/ton)	—	—	—	34,55	34,55	—
d) Källa	—	USDA och operatörer	USDA och operatörer	Operatörer	Operatörer	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 367/2002**av den 27 februari 2002****om fastställande av exportbidrag för olivolja**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och av följande skäl:

- (1) I artikel 3 i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att om priserna inom gemenskapen är högre än priserna på världsmarknaden, får skillnaden mellan dessa priser täckas av ett bidrag när olivolja exporteras till tredje land.
- (2) Närmare bestämmelser om fastställande och beviljande av exportbidrag för olivolja återfinns i kommissionens förordning (EEG) nr 616/72 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2962/77 ⁽⁴⁾.
- (3) I artikel 3 tredje stycket i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget måste vara lika i hela gemenskapen.
- (4) I enlighet med artikel 3.4 i förordning nr 136/66/EEG måste exportbidrag för olivolja fastställas med hänsyn till den rådande situationen och utvecklingstendensen för priserna på olivolja och tillgången på gemenskapens marknad samt till priserna på olivolja på världsmarknaden. Om världsmarknadsläget dock är sådant att de mest gynnsamma priserna på olivolja inte kan fastställas, kan hänsyn tas till priset på de viktigaste konkurrerande vegetabiliska oljorna på världsmarknaden och till den skillnad som noteras mellan det priset och priset på olivolja under en representativ period. Bidragsbeloppet får inte överstiga skillnaden mellan priset på olivolja inom gemenskapen och priset på världsmarknaden,

justerat om så krävs, med hänsyn till exportkostnader för produkter på världsmarknaden.

- (5) I enlighet med artikel 3.3 tredje stycket b i förordning nr 136/66/EEG kan det beslutas att bidraget skall fastställas genom anbud. Anbudsförfarandet bör täcka bidragsbeloppet och får begränsas till vissa bestämmelseländer, kvantiteter, kvaliteter och presentationer.
- (6) I artikel 3.3 andra strecksatsen i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget på olivolja kan variera beroende på destinationer, om världsmarknadsläget eller de särskilda krav som vissa marknader ställer nödvändiggör detta.
- (7) Det föreskrivs att bidraget måste fastställas minst en gång i månaden. Det kan, om så är nödvändigt, ändras under mellantiden.
- (8) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser i det nuvarande marknadsläget för olivolja och särskilt vad beträffar priser på olivolja inom gemenskapen och på marknaderna i tredje land har till följd att bidraget bör utgöra det som anges i bilagan härtill.
- (9) Förvaltningskommittén för oljor och fetter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för produkter förtecknade i artikel 1.2 c i förordning nr 136/66/EEG skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 78, 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 348, 30.12.1977, s. 53.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2002 om fastställande av exportbidrag för olivolja

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/17/EG

av den 21 februari 2002

om ändring av direktiv 90/128/EEG om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/109/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 3 i detta,

efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén, och

av följande skäl:

- (1) På grundval av nya uppgifter som Vetenskapliga livsmedelskommittén har tillgång till kan det i gemenskapsförteckningen över godkända ämnen i bilaga II till kommissionens direktiv 90/128/EEG av den 23 februari 1990 om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel⁽²⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/62/EG⁽³⁾, införas vissa monomerer som tillfälligt godkänts på nationell nivå och vissa andra monomerer för vilka tillstånd söktes efter antagandet av direktiv 90/128/EEG.
- (2) Bilaga III till direktiv 90/128/EEG innehåller en ofullständig förteckning över tillsatser som får användas vid framställning av material och produkter av plast. Denna förteckning bör ändras så att den omfattar andra tillsatser som utvärderats av Vetenskapliga livsmedelskommittén.
- (3) För vissa ämnen bör gällande begränsningar som fastställts på gemenskapsnivå ändras på grundval av tillgänglig information.
- (4) Den aktuella förteckningen över tillsatser är ofullständig i den meningen att den inte omfattar samtliga ämnen som för närvarande tillåts i en eller flera medlemsstater. Därmed omfattas sådana ämnen fortfarande av nationell lagstiftning, i avvaktan på ett beslut på gemenskapsnivå.
- (5) I detta direktiv fastställs specifikationer endast för ett fåtal ämnen. De övriga ämnen för vilka specifikationer kan komma att behövas fortsätter därför att i detta

avseende omfattas av nationell lagstiftning, i avvaktan på ett beslut på gemenskapsnivå.

- (6) Direktiv 90/128/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga livsmedelskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II, III, V och VI till direktiv 90/128/EEG skall ändras på det sätt som anges i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 28 februari 2003 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser på ett sådant sätt att

- a) handel med och användning av material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel och som uppfyller kraven i detta direktiv skall tillåtas från och med den 1 mars 2003,
- b) tillverkning och import till gemenskapen av material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel och som inte uppfyller kraven i detta direktiv skall förbjudas från och med den 1 mars 2004. För material och produkter som innehåller divinylbensen och inte följer den begränsning som fastställs i detta direktiv skall medlemsstaterna emellertid förbjuda tillverkning och import till gemenskapen från och med den 1 mars 2003.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall medlemsstaterna själva utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 38.

⁽²⁾ EGT L 75, 21.3.1990, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 221, 17.8.2001, s. 18.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 februari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilagorna till direktiv 90/128/EEG ändras enligt följande:

1. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 8:

i) Definitionen av QM(T) skall ersättas med följande:

"QM(T) = Högsta tillåtna mängd restsubstans i materialet eller produkten uttryckt som totalsumman av de andelar eller ämne/n som anges. I detta direktiv skall kvantiteten av substansen i materialet eller produkten bestämmas med en validerad analysmetod. Om en sådan metod inte finns får en analysmetod med lämpliga kvalitetskriterier vid det angivna gränsvärdet användas i avvaktan på att en validerad metod blir tillgänglig."

ii) Följande skall införas efter QM(T):

"QMA = Högsta tillåtna mängd av restsubstansen i det färdiga materialet eller produkten uttryckt i mg per 6 dm² av ytan som kommer i kontakt med livsmedlet. I detta direktiv skall kvantiteten av substansen i relation till ytan av materialet eller produkten bestämmas med en godkänd analysmetod. Om en sådan metod inte finns får en analysmetod med lämpliga kvalitetskriterier vid det angivna gränsvärdet användas i avvaktan på att en validerad metod blir tillgänglig."

QMA(T) = Högsta tillåtna mängd restsubstans i materialet eller produkten uttryckt i mg av totalsumman av de andelar eller ämne/n som anges i Mg per 6 dm² av ytan som kommer i kontakt med livsmedlet. I detta direktiv skall kvantiteten av substansen i relation till ytan av materialet eller produkten bestämmas med en validerad analysmetod. Om en sådan metod inte finns får en analysmetod med lämpliga kvalitetskriterier vid det angivna gränsvärdet användas i avvaktan på att en validerad metod blir tillgänglig."

iii) Definitionerna av SML och SML(T) skall ersättas av följande:

"SML = Specifik migrationsgräns för ett ämne i livsmedel eller livsmedelssimulator, om inte annat anges. I detta direktiv skall den specifika migrationen av ett ämne bestämmas med en validerad analysmetod. Om en sådan metod inte finns får en analysmetod med lämpliga kvalitetskriterier vid det angivna gränsvärdet användas i avvaktan på att en validerad metod blir tillgänglig."

SML(T) = Specifik migrationsgräns för ett ämne i livsmedel eller livsmedelssimulator uttryckt som totalsumman av de andelar eller ämne/n som anges. I detta direktiv skall den specifika migrationen av ämnena bestämmas med en validerad analysmetod. Om en sådan metod inte finns får en analysmetod med lämpliga kvalitetskriterier vid det angivna gränsvärdet användas i avvaktan på att en validerad metod blir tillgänglig."

b) Avsnitt A skall ändras på följande sätt:

i) Följande monomerer och andra utgångsämnen skall införas:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
13620	10043-35-3	Borsyra	SML(T) = 6 mg/kg (23) (uttryckt som bor) utan att det påverkar bestämmelserna i rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32)
16650	00127-63-9	Difenylsulfon	SML(T) = 3 mg/kg (25)
18897	16712-64-4	6-Hydroxi-2-naftalenkarboxylsyra	SML = 0,05 mg/kg
18898	103-90-2	N-(4-Hydroxifenyl)acetamid	Får användas endast i vätskekristaller och bakom ett barriärskikt i flerskiktspalster
22332	28679-16-5	Blandning av (40 viktprocent) 2,2,4-trimethylhexan-1,6-diisocyanat och (60 viktprocent) 2,4,4-trimethylhexan-1,6-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)

ii) För följande monomerer och andra utgångsämnen skall innehållet i kolumnen "Begränsningar och/eller specifikationer" ersättas med följande:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
13510	01675-54-3	2,2-Bis(4-hydroxifenyl)propan Bis(2,3-epoxipropyl) eter (= Badge)	Enligt kommissionens direktiv 2002/16/EG av den 20 februari 2002 om användning av vissa epoxiderivat i material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (EGT L 51, 22.2.2002, s. 27)
13560	05124-30-1	Bis(4-isocyanatcyklohexyl)metan	Se "Dicyklohexylmetan-4,4'-diisocyanat"
14650	00079-38-9	Klortrifluoretylen	QMA = 0,05 mg/6 dm ²
14950	03173-53-3	Cyklohexylisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
15700	05124-30-1	Dicyklohexylmetan-4,4'-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
16240	00091-97-4	3,3'-Dimetyl-4,4-Diisocyanatbifenyl	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
16570	04128-73-8	Difenyleter-4,4-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
16600	05873-54-1	Difenylmetan-2,4-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
16630	00101-68-8	Difenylmetan-4,4-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
18640	00822-06-0	Hexametylendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
19110	04098-71-9	1-Isocyanat-3-isocyanatmetyl-3,5,5-trimetylcyclohexan	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
22420	03173-72-6	1,5-Naftalendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
22570	00112-96-9	Oktadecylisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
25210	00584-84-9	2,4-Toluendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
25240	00091-08-7	2,6-Toluendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)
25270	26747-90-0	2,4-Toluendiisocyanat, dimer	QM(T) = 1 mg/kg (uttryckt som NCO) (26)

iii) Följande monomerer och andra utgångsämnen skall överföras från avsnitt B till avsnitt A:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
13075	00091-76-9	Bensoguanamin	Se "2,4-Diamino-6-fenyl-1,3,5-triazin"
13720	00110-63-4	1,4-Butandiol	SML(T) = 0,05 mg/kg (24)
15310	00091-76-9	2,4-Diamin-6-fenyl-1,3,5-triazin	QMA = 5 mg/6 dm ²
16690	01321-74-0	Divinylbensen	QMA = 0,01 mg/6 dm ² eller SML = ND (DL = 0,02 mg/kg inkl. analysnoggrannhet) för summan av divinylbensen och etylvinylbensen och i överensstämmelse med specifikationerna i bilaga V
16697	00693-23-2	n-Dodekandisyra	
25840	03290-92-4	1,1,1-Trimetylolpropantrimetakrylat	SML = 0,05 mg/kg

2. Bilaga III ändras på följande sätt:

a) Avsnitt A skall ändras på följande sätt:

i) Följande tillsatser skall införas:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
36840	12007-55-5	Bariumtetraborat	SML(T) = 1 mg/kg (uttryckt som barium) (12) och SML(T) = 6 mg/kg (23) (uttryckt som bor) utan att det påverkar bestämmelserna i rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32)
40320	10043-35-3	Borsyra	SML(T) = 6 mg/kg (23) (uttryckt som bor) utan att det påverkar bestämmelserna i rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32)
40580	00110-63-4	1,4-Butandiol	SML(T) = 0,05 mg/kg (24)
71670	178671-58-4	Pentaerytritoltetrakis (2-cyano-3,3-difenylakrylat)	SML = 0,05 mg/kg
87040	01330-43-4	Natriumtetraborat	SML(T) = 6 mg/kg (23) (uttryckt som bor) utan att det påverkar bestämmelserna i rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32)

ii) För följande tillsatser skall innehållet i kolumnen "Begränsningar och/eller specifikationer" ersättas med följande:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
37360	000100-52-7	Bensaldehyd	I enlighet med anmärkning 9 i bilaga VI
40120	68951-50-8	Bis(polyetylen glykol)hydroxi metylfosfonat	SML = 0,6 mg/kg
41680	000076-22-2	Kamfer	I enlighet med anmärkning 9 i bilaga VI

iii) Följande tillsats skall strykas:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
40020	110553-27-0	2,4-Bis(oktyltiometyl)-6-metylfenol	SML = 6 mg/kg

b) Tabellen i avsnitt B skall ändras på följande sätt:

i) Följande tillsatser skall införas:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
45650	6197-30-4	2-Cyano-3,3-difenylakrylsyra, 2-etylhexylester	SML = 0,05 mg/kg
68860	04724-48-5	n-Octylfosfonsyra	SML = 0,05 mg/kg
95000	28931-67-1	Trimetylolpropantrimetakrylat-metylmetakrylat sampolymer	

ii) För följande tillsatser skall innehållet i kolumnen "Begränsningar och/eller specifikationer" ersättas med följande:

REF-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
39120	—	N,N-Bis(2-Hydroxietyl)alkyl(C8-C18)-aminhydroklorid	SML(T) = 1,2 mg/kg (13) uttryckt som tertiär amin (uttryckt utan HCl)
51570	00127-63-9	Difenylsulfon	SML(T) = 3 mg/kg (25)

3. Bilaga V ändras på följande sätt:

Följande specifikationer skall införas i tabellen i del B:

PM/REF-nr	Övriga specifikationer
16690	Divinylbensen Får innehålla upp till 40 % etylvinylbensen

4. Bilaga VI ändras på följande sätt:

a) Anmärkningarna 12 och 13 skall ersättas av följande:

"(12) I detta specifika fall innebär SML(T) att gränsen inte skall överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras PM/REF-nummer anges): 36720, 36800, 36840 och 92000.

(13) I detta specifika fall innebär SML(T) att gränsen inte skall överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras PM/REF-nummer anges): 39090 och 39120."

b) Följande anmärkningar skall läggas till:

"(23) I detta specifika fall innebär SML(T) att gränsen inte skall överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras PM/REF-nummer anges): 13620, 36840, 40320 och 87040.

(24) I detta specifika fall innebär SML(T) att gränsen inte skall överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras PM/REF-nummer anges): 13720 och 40580.

(25) I detta specifika fall innebär SML(T) att gränsen inte skall överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras PM/REF-nummer anges): 16650 och 51570.

(26) I detta specifika fall innebär QM(T) att gränsen inte skall överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras PM/REF-nummer anges): 14950, 15700, 16240, 16570, 16600, 16630, 18640, 19110, 22332, 22420, 22570, 25210, 25240, 25270."

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 maj 2000

om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet

(Rådets förordning (EEG) nr 4064/89)

(Ärende nr COMP/M.1693 – Alcoa/Reynolds)

[delgivet med nr K(2000) 1176]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/174/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 57 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 av den 30 juni 1997 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut av den 20 december 1999 om att inleda ett förfarande i detta ärende,

efter att ha gett de berörda företagen tillfälle att yttra sig om kommissionens invändningar,

med beaktande av yttrandet från Rådgivande kommittén för koncentrationer ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 18 november 1999 mottog kommissionen en anmälan om en föreslagen koncentration som skulle ge Alcoa Inc. (Alcoa) kontroll över företaget Reynolds Metals Company (Reynolds) samt innebära att företagens globala verksamheter slås samman.
- (2) Genom ett beslut av den 20 december 1999 konstaterade kommissionen att det är mycket tveksamt om den anmälda transaktionen är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion. Kommissionen beslutade därför att inleda ett förfarande enligt artikel 6.1 c i förordning (EEG) nr 4064/89 (nedan kallad koncentrationsförordningen).

I. PARTERNA OCH TRANSAKTIONEN

- (3) Det amerikanska företaget Alcoa är världens största aluminiumtillverkare och har intressen inom alla segment av aluminiumindustrin (bauxitbrytning, förädling av aluminiumoxid, smältning, tillverkning och återvinning av aluminium samt forskning och teknisk utveckling). Alcoa har verksamhet i bland annat Nordamerika, Brasilien, Australien, Japan, Kina och Europeiska unionen.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1; rättad version EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 342, 5.12.2001.

- (4) Även Reynolds är ett amerikanskt företag med intressen inom alla segment av aluminiumindustrin (bauxitbrytning, förädling av aluminiumoxid, smältning, tillverkning, återvinning och förpackning av aluminium samt forskning och teknisk utveckling). Reynolds har verksamhet i olika delar av världen.
- (5) Den 18 augusti 1999 enades Alcoa och Reynolds om en fusion (genom det s.k. avtalet och planen för fusion) som innebär att de utestående röstgrundande aktierna i Reynolds byts ut mot röstgrundande aktier i Alcoa. Alcoa har i detta syfte skapat ett dotterbolag som skall slås samman med Reynolds. Alcoa kommer även att byta 1,06 Alcoa-stamaktier mot en stamaktie i Reynolds. Reynolds blir därigenom ett helägt dotterbolag till Alcoa, som får fullständig kontroll över Reynolds. Alcoas och Reynolds styrelser har godkänt transaktionen, som är värderad till 4,8 miljarder US-dollar (USD). Man kan därför dra slutsatsen att den föreslagna transaktionen utgör en koncentration enligt artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen.

II. GEMENSKAPSDIMENSION

- (6) De berörda företagen har en sammanlagd global omsättning på över 5 miljarder euro ⁽⁴⁾. Både Alcoa och Reynolds har en gemenskapsomsättning som överstiger 250 miljoner euro (Alcoa: 2 482 miljoner euro, Reynolds: 527 miljoner euro), men inget av företagen har en sammanlagd EU-omsättning som till mer än två tredjedelar härrör från en och samma medlemsstat. Den anmälda transaktionen har därför en gemenskapsdimension enligt artikel 1.2 i koncentrationsförordningen, och omfattas av EES-samarbetet.

III. BEDÖMNING UR KONKURRENSHÄNSEENDE

- (7) Kommissionen har, på grundval av anmälan och sin granskning av marknaden, kommit fram till att den föreslagna koncentrationen skulle leda till att en dominerande ställning skapas på följande marknader: aluminiumoxid för smältning (smelter-grade alumina, SGA), aluminiumhydroxid av handelskvalitet och P0404 högre aluminium.
- (8) De samgående parterna är vertikalt integrerade bolag med verksamhet i alla led inom aluminiumframställning. De producerar och säljer bauxit, aluminiumhydroxid, aluminiumoxid för smältning och aluminium i form av halvfabrikat eller produkter som är färdigförädlade genom slätvalsning, strängpressning, gjutning eller smidning. Inom samtliga segment för halvfabrikat och färdigförädlade produkter skräddarsys ofta produkterna av tillverkarna för att tillgodose slutanvändarnas specifika krav i fråga om till exempel tjocklek, form, styrka och yta. Aluminiumprodukter i form av halvfabrikat eller färdigförädlade varor har ofta en mängd slutanvändningsområden, till exempel inom transportindustrin, byggnadsindustrin, container- och förpackningsindustrin samt elbranschen.

A. ALUMINIUMOXID FÖR SMÄLTNING

Definition av produktmarknad

- (9) I tidigare beslut ⁽⁵⁾ har kommissionen fastställt att marknaden för aluminiumoxid är en viktig produktmarknad. Aluminiumoxid är ett vitt pulver som huvudsakligen används i smältverk för att framställa aluminium. Aluminiumoxid framställs av bauxitmalm genom en förädlingsmetod kallad Bayer-processen. Förädling av aluminiumoxid sker i följande fyra steg: kokning, klarning, utfällning och glödning. Utfällning är en torkningsprocess (vatten avlägsnas från ytan av aluminiumoxidkristaller) varefter produkten kan avlägsnas och säljas som aluminiumhydroxid (även kallat aluminiumhydrat). Aluminiumhydroxid som säljs i denna form används i kemiska tillämpningar. Denna kemiska kvalitet av aluminiumhydroxid (CGA) kallas handelskvalitet (standardkvalitet) eller, om den är längre förädlad, specialkvalitet. Huvuddelen av aluminiumhydroxiden (vanligen cirka 90 %) torkas ytterligare genom glödning (vattnet i kristallerna avlägsnas). Resultatet av denna process är glödgad

⁽⁴⁾ Omsättning beräknad enligt artikel 5.1 i koncentrationsförordningen och kommissionens tillkännagivande om beräkning av omsättning (EGT C 66, 2.3.1998, s. 25). När siffrorna innefattar omsättning för perioden före den 1 januari 1999 har de beräknats utifrån genomsnittliga växelkurser för ecun och räknats om till euro enligt principen 1 ecu = 1 euro.

⁽⁵⁾ Se ärende IV/M.470 – Gencor/Shell, beslut av den 29 augusti 1994 (C 271, 29.9.1994, s. 3) och ärende IV/M.1003 Alcoa/Inespal, beslut av den 24 oktober 1997 (EGT C 29, 27.1.1998, s. 7).

aluminiumoxid. Över 90 % av den glödgade aluminiumoxiden används för smältning till aluminiummetall, varför den kallas metallurgisk aluminiumoxid eller aluminiumoxid för smältning (SGA). Restprodukten vidareförädlas och används i kemiska tillämpningar. 1998 utgjorde SGA 91,2 % av världens samlade aluminiumoxidproduktion, medan CGA utgjorde de återstående 8,8 %. Aluminiumoxid kan således indelas i två olika kvaliteter, nämligen aluminiumoxid för smältning (SGA) och aluminiumoxid av kemisk kvalitet (CGA). Som framgår nedan utgör dessa båda produkter separata produktmarknader.

Faktorer på utbudssidan

- (10) CGA och SGA härrör från samma produktionsprocess. Aluminiumoxid av kemisk kvalitet (CGA) är en mellanprodukt från SGA-produktionsprocessen. Alla SGA-producenter framställer även CGA. För att öka SGA-produktionen på bekostnad av SGA-produktionen skulle raffinaderierna behöva installera extra glödningsutrustning, eftersom anläggningarna normalt måste utnyttja hela sin kapacitet för att vara kostnadseffektiva. CGA är en råvara med en renhetsgrad som ofta är högre än renhetsgraden för SGA. CGA används vid framställning av aluminiumkemikalier (främst katalysatorer, tillsatser i tandkräm och cement samt kemikalier för vattenrening), av refraktorer för ståltillverkning och andra specialprodukter. Priset på de två kvaliteterna skiljer sig kraftigt åt. CGA kan kosta upp till två gånger så mycket som SGA. En omställning av produktionen till SGA kan därför bli dyr. Kommissionens granskning har inte gett några belägg för att CGA-kapacitet tidigare har ställts om till SGA-tillverkning i någon större utsträckning. Detta bekräftas även av det faktum att dessa produkter har olika slutanvändningsområden.
- (11) Det finns inga andra produktionsprocesser som enkelt och snabbt kan ställas om till SGA. Kommissionen anser därför inte att det finns någon utbyttbarhet mellan CGA och SGA på utbudssidan.

Faktorer på efterfrågesidan

- (12) Efterfrågan på SGA styrs helt av produktionen av primäraluminium, som i sin tur regleras av SGA-utbudet. Det finns inga substitut för SGA. SGA kan heller inte användas till annat än produktion av primäraluminium. Även om detta skulle kunna tyda på ett visst ömsesidigt beroende mellan SGA-leverantörer och SGA-kunder föreligger i själva verket en kraftig obalans mellan de två sidorna, eftersom outnyttjad smältningskapacitet är betydligt kostsammare än outnyttjad förädlingskapacitet.
- (13) Världens produktion av aluminiumoxid för smältning var cirka 45 miljoner ton 1999. En stor andel av denna aluminiumoxid användes dock av integrerade företag som dessutom äger smältverk. Eftersom det finns integrerade raffinaderier för aluminiumoxid är de flesta tillfrågade konkurrenter och kunder överens om att det finns ett behov av att skilja mellan aluminiumoxid som används internt av företaget och aluminiumoxid som säljs på den öppna marknaden, dvs. överskott av aluminiumoxid som inte används internt av integrerade producenter utan säljs till utomstående, oberoende smältverk som Hoogovens, Southwire och Dubal. Cirka två tredjedelar av världens samlade SGA-produktion används internt av företag som Alcoa, Reynolds, Kaiser och Alcan. Denna produktion är inte tillgänglig för köpare på den öppna marknaden. Många av de tillfrågade företagen anser därför att intern produktion bör undantas från den berörda produktmarknaden. Intern produktion skulle inte göras tillgänglig för den öppna marknaden även om SGA-priset steg kraftigt. De integrerade företagen skulle inte avsätta sin SGA-produktion externt. Det skulle innebära att deras smältverk inte ens skulle utnyttja hälften av sin kapacitet, vilket skulle leda till en så kraftig kostnadsökning att inte ens ett väsentligt högre SGA-pris skulle kunna uppväga den. Priset på primäraluminium är ungefär åtta gånger högre än SGA-priset. Kommissionens granskning visar att den vinst som går förlorad (när aluminiumoxid säljs på den öppna marknaden i stället för att användas internt för aluminiumframställning) alltid är större än den eventuella behållningen från ökad aluminiumoxidförsäljning för integrerade producenter, även vid väsentligt högre avistapriser på SGA, med tanke på de kostnader för ett aluminiumsmältverk som hade kunnat undvikas (dvs. kostnader som inte skulle uppstå vid en tillfällig minskning av aluminiumproduktionen: energi, råvaror och löner). De som besvarat kommissionens frågeformulär kunde inte ange något tillfälle när integrerade tillverkare, i en situation med begränsat SGA-utbud, hade frångått sin interna användning till förmån för den öppna marknaden. Kommissionen har därför inte beaktat aluminiumoxid för smältning i sin bedömning, eftersom denna produkt används internt.

- (14) Den öppna världsmarknaden för SGA (eller överskott av aluminiumoxid) svarar för närvarande för cirka 33 % av den samlade produktionen (14,5 miljoner ton 1999. Enligt CRU förväntas denna siffra öka till 16,4 miljoner ton 2003). Den öppna marknaden inbegriper medel- och långfristiga kontrakt och avistamarknaden, men inte aluminiumoxid för intern användning. Medelfristiga kontrakt har normalt en löptid på 2–5 år. Långfristiga kontrakt ingås normalt för 5–10 år, men kan löpa i upp till 20 år. Priserna i sådana kontrakt fastställs som en procentsats av LME⁽⁶⁾-priset på primäraluminium. Det kan antingen vara en fast procentsats, till exempel 12,5 %, eller ett intervall kallat sälj-/köpklausul, t.ex. 11–14 %. Kunden kan anmäla köp vid den högre procentsatsen, medan säljaren kan bjuda ut volymen vid den lägre procentsatsen. Med en sälj-/köpklausul är med andra ord köparen av aluminiumoxid skyldig att köpa till den lägsta procentsatsen i intervallet, men kan vägra att köpa om säljaren justerar upp priset i intervallet. Långfristiga kontrakt med sälj-/köpklausul förutsätter att prisförhandlingar sker vid bestämda tidpunkter, vanligen en gång per år efter en första period där priset baseras på en fast procentsats av LME-priset på aluminium. Långfristiga kontrakt med sälj-/köpklausul är därför känsliga för den allmänna situationen på marknaden (dvs. utbud, efterfrågan och LME).
- (15) Avistamarknaden inbegriper kontrakt med en löptid på högst ett år, som ibland endast gäller en last eller flera fartyg, till rådande avistapris. Avistamarknaden absorberar variationerna i den raffinaderi-produktion som ligger över eller under nivån för avtalade leveranser samt variationer i kundernas köp inom ramen för långfristiga kontrakt. Avistamarknaden lär främst användas av ryska och kinesiska smältverk. Avistamarknaden utgör endast 5–10 % av den öppna marknaden. Prisutvecklingen på avistamarknaden påverkar dock prisförhandlingarna vid långfristiga kontrakt, eftersom den visar det allmänna marknadsläget. När avistapriserna är höga upplever marknadsaktörer att det är säljarnas marknad som råder.
- (16) Parterna anser att definitionen av produktmarknad inte bör innefatta långfristiga kontrakt, eftersom dessa innebär att enorma kvantiteter aluminiumoxid inte är tillgängliga för tredje part. Parterna föreslår därför att granskningen koncentreras på marknaden för "tillgänglig aluminiumoxid". Utifrån denna analys förutspår de att deras marknadsandelar kommer att uppgå till [25–35 %]* (*) år 2000 och [30–40 %]* (*) år 2003. Man skall dock komma ihåg att "långfristiga" aluminiumoxidkontrakt inte skyddar köpare och säljare från prisfluktuationer inom branschen. En betydande prisflexibilitet är inbyggd i dessa kontrakt. För det första är kontraktens aluminiumoxidpriser i normala fall knutna till marknadspriset, t.ex. LME-priserna på aluminium. Förändringar av aluminiumpriset skulle därför ändra de priser som smältverken betalar för aluminiumoxid. Tidigare har det konstaterats att meddelade sänkningar av produktionskapaciteten för aluminium relativt sett har haft större betydelse för att höja LME-priserna än vad kapacitetshöjningar haft för att sänka dem. Parterna skulle därför enkelt kunna meddela kapacitetsminskningar som påverkar LME men som inte skulle uppvägas av motsvarande kapacitetshöjningar som meddelas av andra företag inom aluminiumsektorn. För det andra, och som redan nämnts i punkt 14, har medium- och långfristiga kontrakt inte alltid en fastprisklausul kopplad till LME, utan ett köp-/säljintervall och årliga prisförhandlingar. Priset kan därför variera under ett kontrakts löptid och därigenom återspegla de ekonomiska aspekterna av tillgången på den öppna marknaden. Det uppskattas att cirka 40 % av alla kontrakt har en sådan sälj-/köpklausul.

Slutsats

- (17) Med utgångspunkt från det ovanstående och med beaktande av granskningen av marknaden har kommissionen dragit den preliminära slutsatsen att den aluminiumoxidmarknad som är relevant är den "öppna marknaden" eller marknaden för överskott av aluminiumoxid, inbegripet både medium- och långfristiga kontrakt och avistaförsäljning.

⁽⁶⁾ London Metal Exchange (Londons metallbörs).

(*) Delar av denna text har ändrats för att säkerställa att sekretessbelagda uppgifter inte avslöjas. Avsnitten i fråga omges av hakparenteser och är markerade med en asterisk.

Relevant geografisk marknad

- (18) Aluminiumoxid för smältning (SGA) handlas på en global marknad. Handelsflödena mellan olika geografiska områden är betydande. De flesta aluminiumoxidraffinaderier har byggts i anslutning till bauxitgruvor för att undvika oekonomiska långa transporter av bauxitmalm. Aluminiumoxiden transporteras därefter till aluminiumsmältverk i olika delar av världen. I västvärlden innefattar den totala externa marknaden för aluminiumoxidproducenter (den öppna marknaden) försäljning till östländerna. Västerländska aluminiumoxidproducenter levererar 10,8 miljoner ton till den öppna marknaden i väst och 4 miljoner ton till Östeuropa, OSS och Kina (?).
- (19) Däremot säljs alltid alla överskott av aluminiumoxid från raffinaderier i Östeuropa, OSS och Kina till den lokala industrin. Enligt metallexperten James F. King omsatte den öppna marknaden i Östeuropa och Kina 2,3 miljoner ton. Ingen export sker till smältverk i väst. Det förekommer handel med aluminiumoxid från västländer till östländer men inte i motsatt riktning, främst på grund av bristen på aluminiumoxid i dessa regioner men även på grund av den lägre kvaliteten hos den aluminiumoxid som produceras där. Följden blir att eventuella överskott av aluminiumoxid från dessa raffinaderier inte är tillgängliga för västerländska smältverk. Vid analysen av den öppna marknaden för SGA kommer kommissionen därför endast att beakta SGA-överskottet från västerländska raffinaderier.

Bedömning ur konkurrenshänseende

Marknadssituationen

- (20) SGA-raffinaderier levererar till aluminiumsmältverk. Överskott av aluminiumoxid säljs till icke-integrerade företag, till integrerade företag med ett underskott av aluminiumoxid eller till handelsföretag som aktivt köper och säljer SGA. I nedanstående tabell illustreras situationen på marknaden 1999:

	Total produktion (miljoner ton)	% av världens produktion	Överskott (miljoner ton)	% av den öppna marknaden
Alcoa	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Alcan	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Reynolds	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Kaiser	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Pechiney	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Billiton	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Alusuisse	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Glencore	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Jamaica	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Guinea	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Indien	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Övriga	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
De f.d. öststaterna och Kina	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Totalt	45	100	14,5	100

- (21) Som framgår av tabellen ovan skulle den sammanslagna enheten med sin marknadsandel på [45–55 %]* bli den överlägset största aktören på den öppna marknaden för aluminiumoxid. Närmaste konkurrent är Kaiser med [5–15 %]*, vilket endast motsvarar []* av parterna. Bara den uppgiften räcker för att visa den starka ställning som den nya enheten skulle få på marknaden genom fusionen. Övriga konkurrenter är Glencore [mindre än 10 %]*, Alusuisse [mindre än 10 %]*,

(?) Källa: The market for alumina – Current trends and future prospects, James F. King, oktober 1999, s. 70.

guineanska staten och jamaicanska staten [båda mindre än 10 %]*. Samtidigt som utbudssidan är starkt koncentrerad (C3 av 65 %) är läget det motsatta för efterfrågesidan. Det finns ingen icke-integrerad aluminiumproducent som har högre marknadsandel än 5 %. Det tycks således saknas köpare som kan tjäna som motvikt bland aluminiumsmältverken.

Konkurrenssituationen efter en fusion

- (22) Efterfrågans egenpriselasticitet är extremt låg. Den har beräknats vara så låg som -0,146⁽⁸⁾. Köpare av aluminiumoxid saknar alternativa råvaror i sin aluminiumproduktion. Kunderna har heller inga möjligheter att på kort sikt byta leverantör. Eftersom det inte är realistiskt att ställa om aluminiumsmältverken till annan produktion har de inget annat val än att lägga ned eller acceptera en prishöjning. Så länge priset på aluminiumoxid inte innebär att smältverken håller igång produktionen till en regelrätt förlust har de inget annat val än att fortsätta köpa aluminiumoxid. Eftersom kostnaden för aluminiumoxid endast utgör 25 % av smältverkens totala kostnader är vinsten inte extremt känslig för höjningar av aluminiumoxidpriset. I nedanstående tabell anges de olika kostnader (genomsnittet för västvärlden) som produktion av 1 ton aluminium medför⁽⁹⁾.

Kostnadsslag	Kostnad (USD/ton)
Aluminiumoxid	375
Övriga råvaror	182
Energi	306
Löner och omkostnader	329
Kapitalkostnader	209
Total kostnad	1 401

Källa: James King

- (23) Eftersom aluminiumoxid utgör cirka 25 % av smältverkens totala kostnader⁽¹⁰⁾ skulle en permanent prisökning på aluminiumoxid med 10 % endast öka de totala kostnaderna med 2,5 %. Så länge smältverkens vinstmarginaler är högre än 2,5 % före en sådan prishöjning fortsätter de alltså att gå med vinst. Det är därför föga troligt att en höjning av aluminiumoxidpriserna med 5–10 % skulle göra smältverken olönsamma.
- (24) Smältverkens enda möjlighet att med kort varsel köpa aluminiumoxid är avistamarknaden. Även om de kvantiteter som handlas på avistamarknaden är små är denna marknad en viktig utgångspunkt för prisförhandlingar både när det gäller nya långfristiga kontrakt och årliga förhandlingar under löpande långfristiga kontrakt. På en snäv marknad kan leverantörerna trissa upp priserna antingen genom att höja den övre nivån i ett köp-/säljintervall eller förhandla sig till ett högt pris från början. Explosionen i Kaisers anläggning Gramercy i juli 1999 är ett bra exempel. Explosionen innebar att 1 miljon ton SGA försvann från marknaden. Detta motsvarar 2 % av världsproduktionen eller 7 % av västvärldens försäljning till tredje part. Omedelbart efter explosionen steg avistapriset från i genomsnitt 160 USD/ton till 205 USD/ton. Detta är en ökning med 34 %. Priserna fortsatte att stiga och låg på 360–370 USD/ton i december 1999. Denna utveckling på avistamarknaden inverkar direkt på förhandlingarna om långfristiga kontrakt. Som exempel kan nämnas att det senaste kontraktet mellan den brasilianska aluminiumoxidleverantören Alunorte och Pechiney och Glencore har tecknats till 15 % av LME-priset, jämfört med de tidigare nivåerna på cirka 11–12,5 %. Enligt CRU har ett annat treårskontrakt nyligen tecknats till 14,2 %. Även om de flesta långfristiga kontrakt har ett köp-/säljintervall på endast en procentenhet skulle en ökning från exempelvis 12,5 till 13,5 % av LME-priset efter de årliga omförhandlingarna leda till en 8-procentig uppgång för priset på aluminiumoxid.

⁽⁸⁾ Beräkning av Dr. Kahwaty, LECC, februari 2000.

⁽⁹⁾ Källa: se fotnot 7; s. 37.

⁽¹⁰⁾ Källa: "World Capacity and Market Report, Primary Aluminium", James F. King, augusti 1999, s. 5.

- (25) Exemplet visar att ett SGA-bortfall på 7 % ger en ökning av avistapriset på överskjutande produktion som är flera gånger större än bortfallet. En stor aktör skulle därför kunna åstadkomma en kraftig höjning av avistapriserna bara genom en relativt liten produktionsminskning. Även om högre priser på avistamarknaden inte innebär några stora fördelar i sig, eftersom segmentet är så litet, blir vinsten desto större när det gäller de långfristiga kontrakten. Det sammanslagna företaget skulle efter fusionen ha utmärkta möjligheter att åstadkomma en sådan prishöjning genom att minska den befintliga SGA-kapaciteten. Som framgår av nedanstående tabell skulle den nya enheten kontrollera de raffinaderier som har lägst driftskostnader ⁽¹¹⁾. Driftskostnader inbegriper råvarukostnaden för bauxit plus kostnaden för att förädla bauxiten till aluminiumoxid. Man skall dessutom komma ihåg att 1999 års genomsnittspris på aluminiumoxid på den öppna marknaden var 175 USD/ton fob för långfristiga kontrakt och 189 USD/ton på avistamarknaden.

Anläggning	Land	Ägare	Kapacitet (1000 ton)	Driftskostnad (USD/ton)
Wagerup	Australien/Darling Range	Alcoa 60 %	1 900	90,8
Worsley	Australien/Darling Range	Reynolds 56 % Billiton 30 %	1 880	91,3
Pinjara	Australien/Darling Range	Alcoa 60 %	3 200	98,5
Pocos de Caldos	Brasilien	Alcoa 100 %	216	104,8
Damanjodi	Indien	Nalco 100 %	941	107,2
Belgaum	Indien	Indalco 65 %; Alcan 35 %	153	109,8
Gladstone (QAL)	Australien	Comalco 30 %; Kaiser 28 %; Alcan 21 %, Pechiney 20 %	3 465	116,6
Alunorte	Brasilien	Hydro 25 %	1 476	118,6
Gove	Australien	Alusuisse 70 %	1 816	119,8
Sao Louis (Alumar)	Brasilien	Alcoa 54 %; Billiton 36 %; Alcan 10 %	1 140	120,8
Clarendon (Jamalco)	Jamaica	Alcoa 50 %, JBI 50 %	932	126,2
Kwinana	Australien	Alcoa 60 %	1 935	126,6
Paranam	Surinam	Alcoa 55 %; Billiton 45 %	1 825	131,8
Friguia-Kimbo	Guinea	Guinea 90 %; Reynolds 10 %	600	135,9
Ewarton	Jamaica	Alcan 93 %; JBI 7 %	550	152,4
Kirkvine	Jamaica	Alcan 93 %; JBI 7 %	550	153
San Ciprian	Spanien	Alcoa 100 %	1 150	155,8
Auginish	Irland	Glencore 100 %	1 360	161
Point Comfort	USA	Alcoa 100 %	2 318	163,8
Eurallumina	Italien	Comalco 56 %; Glencore 44 %	975	166
Stade	Tyskland	VAW 50 %; Reynolds 50 %	750	169,9
Distomon	Grekland	Pechiney 60 %	720	170,3
Burnside	USA	Ormet 100 %	595	171,3
St. Croix	USA	Alcoa 100 %	600	179,5
Corpus Christi	USA	Reynolds 100 %	1 600	185,8
Gardanne	Frankrike	Pechiney 100 %	600	200,2
Gramercy	USA	Kaiser 100 %	926	214,6

Källa: CRU

⁽¹¹⁾ Källa: CRU:s rapport "Aluminium Cost service 1999–2000, Alumina Refining Costs to 2002", s. 45.

- (26) Gramercy avbröt sin produktion i juli 1999 efter en explosion. Det är mycket tveksamt om Gramercy kommer att återuppta produktionen i slutet av 2000 och producera i full skala igen under 2001, som Kaiser hävdar, med tanke på alla problem som företaget brottas med för närvarande ⁽¹²⁾. Gardanne är redan i huvudsak inriktat på CGA-produktion och kan komma att helt upphöra med SGA-produktion. Den sammanslagna enheten skulle då kontrollera 2 200 000 ton (2 200 kt) ⁽¹³⁾ högkostnadsraffinaderier som kan utnyttjas som reservanläggningar. Alcoa skulle till exempel kunna använda St. Croix som reservkapacitet och sedan minska produktionen när prisnivån är låg. Faktum är att St. Croix inte hade någon SGA-produktion mellan 1995 och 1997. St. Croix har en kapacitet på 600 000 ton, cirka två tredjedelar av Gramercys kapacitet, vilket definitivt skulle räcka för att påverka avistapriserna och därigenom indirekt priserna för långfristiga kontrakt, vilket exemplet med Gramercy visar. En sådan strategi blir lönsam för en leverantör så snart den uteblivna vinsten hos det raffinaderi där produktionen sänks är mindre än vinstökningen hos leverantörens övriga raffinaderier vars genomsnittskostnader är lägre än reservfabrikens. Alcoa har flest lågkostnadsraffinaderier och skulle därför gynnas mest av en sådan strategi. Resultatet blir att Alcoa kan höja sina marginaler genom att sälja aluminiumoxid som produceras i företagets lågkostnadsanläggningar.
- (27) En sådan strategi skulle även kunna ha ett annat syfte, nämligen att försena nya marknadsinträden eller hindra etablerade producenter från att utvidga verksamheten. En utvidgning kräver minst 18 månaders förberedelser. Det räcker för att återgå till den tidigare kapaciteten, pressa ned priserna på nytt och göra en utvidgning olönsam. Faktum är att interna Alcoa-dokument visar att det finns precis ett sådant resonemang kring företagets högkostnadsraffinaderier St. Croix och Point Comfort.
- (28) Alcoa/Reynolds skulle slutligen gynnas av denna strategi i förhållande till konkurrenterna i senare produktionsled inom aluminiumsmältning. Alla höjningar av priset på aluminiumoxid för smältning leder till högre kostnader för de konkurrenter som inte är vertikalt integrerade. Även om aluminiumpriserna också skulle stiga till följd av en snäv marknad för aluminiumoxid skulle den samlade vinsten för integrerade företag som den sammanslagna enheten relativt sett bli högre än för icke-integrerade aluminiumföretag, vilket ger de integrerade företagen en konkurrensfördel. Om högre aluminiumoxidpriser skulle leda till högre aluminiumpriser skulle detta med andra ord vara fördelaktigare för integrerade företag, såsom parterna.
- (29) En fusion skulle inte bara innebära att parterna kontrollerar den övre delen av branschens kostnadskurva, utan även att de äger de fyra raffinaderierna med lägst driftskostnader. Den sammanslagna enheten skulle därmed kontrollera både den övre och den undre delen av aluminiumoxidraffinaderiernas kostnadskurva. De skulle alltså kontrollera både bas- och reservanläggningar. Enligt kommissionens granskning av marknaden 1999 var de genomsnittliga driftskostnaderna för aluminiumoxidanläggningar 160–170 USD/ton. Alcoas genomsnittliga driftskostnader var cirka []* USD/ton. Denna skillnad beror på Alcoas och Reynolds aluminiumoxidraffinaderier i Australien, särskilt Darling Range, där raffinaderierna har lägst kostnader i världen. Denna kostnadsfördel beror främst på bauxitreserverna ⁽¹⁴⁾ i västra Australien, som anses vara världens billigaste ⁽¹⁵⁾. Alcoa har redan i dag den starkaste ställningen i Darling Range. Alcoa kontrollerar raffinaderierna Wagerup, Pinjara och Kwinana, som svarar för 14,9 % av världens samlade kapacitet. Ett förvärv av Reynolds skulle innebära att även den fjärde anläggningen i Darling Range, Worsley, skulle hamna under Alcoas kontroll. Worsley svarar för 4 % av världens samlade kapacitet. Raffinaderierna i Darling Range
- ⁽¹²⁾ Visserligen visar Kaiser på sin webbplats ett fotografi över pågående förberedande återuppbyggnadsarbeten (byggnadsställningar m.m.), men det har förekommit rapporter i tidningarna om att den amerikanska myndigheten för gruvssäkerhet och hälsa (MSHA) kanske kommer att inleda en utredning om eventuella brott i samband med explosionen. Detta skulle äventyra utbetalningen av det försäkringskapital som behövs för att finansiera projektet. Kaiser har dock kunnat utverka ett miljötillstånd från Louisianas miljödepartement.
- ⁽¹³⁾ Observera: "kt" står för kiloton (tusen ton) och "mt" står för metrisk ton (ej miljoner ton).
- ⁽¹⁴⁾ Bauxit är ett naturligt mineral som innehåller cirka 30–60 % aluminiumhydroxid. Efter brytningen förädlas bauxiten för att utvinna ren aluminiumoxid.
- ⁽¹⁵⁾ Enligt CRU utvinns världens billigaste bauxit, i USD/ton räknat, i Guinea (Friguia, som ägs av staten, 2 USD/ton), Australien (Gove, som ägs av Alusuisse, 2,55 USD/ton) och Indien (Belgaum, som ägs av Alcan och Indalco, 2,7 USD/ton). Därefter kommer gruvorna i Darling Range med ett genomsnitt på 5 USD/ton. Genomsnittspriset är ±10 USD/ton. Världens dyraste bauxit utvinns i Grekland (25 USD/ton).

svarar för närvarande för 19 % av världens totala produktion. 17,1 % av denna produktion skulle hamna under Alcoa/Reynolds⁽¹⁶⁾ kontroll, medan återstoden fördelar sig bland de gemensamma företag som är parternas partnerföretag i dessa raffinaderier.

Marknadstillträde och utvidgning

- (30) Världens kapacitet och produktion av aluminiumoxid har ökat konstant under tidigare år och kommer att fortsätta med det för att hålla jämna steg med den ökande aluminiumproduktionen. Västvärldens aluminiumkonsumtion förväntas öka från 19 000 000 ton 1999 till 21 915 000 ton 2003, en ökning på 2 907 000 ton. För att kunna möta denna tillväxt i aluminiumproduktionen måste produktionen av SGA öka med 5 500 000 ton. Detta förutsätter en årlig ökning med cirka 1 500 000 ton. Utvidgning av kapaciteten sker antingen i form av "krypning uppåt" genom att undanröja flaskhalsar, genom utvidgning av befintliga anläggningar (brownfield) eller genom nya projekt (greenfield).
- (31) *Greenfield-projekt* är ganska sällsynta. Greenfield-projekt gäller nya raffinaderier med en initial kapacitet på minst 1 miljon ton. Investeringskostnaderna för ett sådant nytt raffinaderi är cirka 800–1 000 USD/ton. Kapitalkostnaderna uppgår därför till närmare 1 miljard USD. Utvecklingstiden är minst fem år från beslut till den första leveransen av aluminiumoxid. Inga greenfield-projekt har startats sedan 1995 då Alunorte-raffinaderiet i Brasilien togs i bruk. För närvarande har två greenfield-projekt rapporterats. Det första är Utkal-projektet i Orissa (Indien). I ägarkonsortiet ingår Alcan, Norsk Hydro och Indal. Enligt parterna skall byggnadsarbetena påbörjas 2001. Som en av parterna i konsortiet redan har uppgett för kommissionen har dock ännu inget slutgiltigt beslut fattats. Det finns fortfarande frågetecken när det gäller finansieringen och sociala och miljömässiga frågor. Särskilt protesterna från den lokala befolkningen ökar. Därför kommer produktionen att komma igång tidigast 2005. Detta är långt senare än den tidsram som kommissionen utgår från vid bedömningen av den föreslagna koncentrationens potentiella följder för konkurrensen.
- (32) Det andra projektet är det nya Comalco-raffinaderiet. Comalco, som är ett dotterbolag till Londonbaserade Rio Tinto (RTZ), är majoritetsägare (67 %) av bauxitreserverna i Weipa i Australien, som anses vara bland de bästa och billigaste i världen. Weipa är dock mycket avsidat beläget och har undermålig infrastruktur. Hittills har bauxiten från Weipa inte bearbetats på plats utan skeppats iväg till raffinaderiet i Gladstone. Comalco överväger att bygga ett nytt raffinaderi antingen i Gladstone eller i Malaysia. Beslutet om var anläggningen skall ligga har ännu inte fattats. Ett slutgiltigt beslut om anläggningen innebär dock inte att projektet redan har godkänts. Projektet har ju varit föremål för diskussion i många år och har ännu inte genomförts. Det är inte helt lätt för Comalco att besluta om anläggningen. Om man väljer Malaysia måste bauxiten transporteras långa sträckor, vilket medför stora merkostnader. Om raffinaderiet byggs i Gladstone måste ytterligare infrastruktur byggas för att lösa de strukturella energiproblemen. Dessutom måste bauxiten fortfarande transporteras från Weipa. Produktionsstart i mitten av 2002 är därför tämligen osannolikt.
- (33) Enligt de dokument som kommissionen har tillgång till anser dessutom parterna själva att projekten inte är genomförbara. Reynolds uppger i ett av sina dokument att man skall undersöka möjligheterna till utvidgning i syfte att stoppa dyra greenfield-projekt som Comalco. Alcoa anser att greenfield-investeringar förutsätter ett långsiktigt aluminiumoxidpris på cirka []* USD/ton för att en normal kapitalavkastning skall uppnås. Enligt Alcoa är dock inte []* USD/ton ett långsiktigt pris på aluminiumoxid. Alcoa anser dessutom att det finns flera miljoner ton möjlig brownfield-utvidgning i världen till en kostnad av 500–600 USD/ton årligen, som är mycket bättre investeringar. Dessa uttalanden visar tydligt att det finns ett tröskelpris på []* USD/ton för greenfield-projekt. Om priserna kan hållas under denna nivå förhindras greenfield-projekt, framför allt de två projekten i Indien och Australien/Malaysia (Comalco). Som framgår ovan har Alcoa möjlighet att hålla priset under tröskelpriset genom att använda reservstrategin.
- (34) Kommissionens slutsats är därför att de två greenfield-projekten inte utgör något allvarligt hot mot det sammanslagna företags ställning på marknaden, eftersom det är osäkert om de blir av.

⁽¹⁶⁾ Även om Alcoas ägande i de tre Darling Range-raffinaderierna endast utgör 60 % har företaget rätt till ett 100-procentigt uttag av den aluminiumoxid som produceras.

- (35) *Brownfield-utvidgningar* är utbyggnader av befintliga anläggningar, vanligtvis genom att utöka kapaciteten med 100 000–1 000 000 ton till en kostnad av högst 800 USD/ton. Utvecklingstiden är normalt två till tre år. Av erfarenhet vet man att bakåtriktad integration är den främsta orsaken till utbyggnader av raffinaderier. Alcoa är dock ett undantag. Kommissionens granskning visar att de flesta pågående brownfieldutvidgningar främst syftar till att täcka interna behov hos de stora integrerade producenterna. Detta hämmar tillväxten hos tredje parter försäljning av aluminiumoxid i västvärlden och kommer antagligen att minska den öppna aluminiumoxidmarknadens andel av den totala produktionen av aluminiumoxid (som anges i punkt 13 utgör andelen aluminiumoxid som säljs på den öppna marknaden nu en tredjedel av den totala produktionen). Beroendet av utomstående leverantörer kommer antagligen att minska för de stora västerländska integrerade smältverken.
- (36) Parterna anser att huvuddelen av utvidgningarna under de kommande fem åren kommer att genomföras av andra företag än parterna. I nedanstående tabell som parterna bifogat redovisas nuläget för samtliga brownfield-utvidgningar i västvärlden.

Brownfield-utvidgningar avseende produktion av aluminiumoxid				
Plats	Ägare	Omfattning (ton/år)	Aktuell status	Beräknat slutdatum
Wagerup (Australien)	Alcoa	[...] *	Nästan färdig	2000
Worsley (Australien)	Reynolds, Billiton m.fl.	1 250 000	Nästan färdig	2000
Gramercy USA (återuppbyggd)	Kaiser	1 000 000	Pågår	2000
Burnside (USA)	Ormet	400 000	Pågår	2000
Damanjodi (Indien)	Nalco	700 000	Pågår	2001
Alunorte (Brasilien)	Hydro, Aluvale, CBA	825 000	Aviserad	2002
Sao Luis (Brasilien)	Billiton (andel)	635 000	Förslag	2003
Muri Bihar (Indien)	Indal	60 000	Aviserad	2002
Belgaum (Indien)	Indal	280 000	Aviserad	2004
Gove (Australien)	Alusuisse	400 000	Förslag	2003
Renunkoot (Indien)	Hindalco	210 000	Aviserad	2002
Ewarton (Jamaica)	Alcan	1 000 000	Teknisk undersökning pågår	2003 eller 2004

- (37) Av dessa projekt, som tillsammans omfattar 7,2 miljoner ton SGA, skulle parterna endast ha [15–25 %]*. Parternas utvidgningsprojekt pågår dock och kommer att slutföras enligt tidtabell. För de flesta andra projekt i förteckningen är slutdatum osäkert, och de projekt som beräknas vara klara 2004 (Indal och Ewarton) ligger allt för långt fram i tiden för att kommissionen skall kunna beakta dem i analysen av koncentrationen. Flera av de stora utvidgningsprojekten planeras dessutom av integrerade företag för att möta en växande intern efterfrågan. Dessa företag, bland annat Alcan, har samma intresse som parterna av att höja SGA-priset, eftersom detta skulle öka kostnaderna för de konkurrenter som inte är integrerade.
- (38) Många av de enskilda utvidgningsprojekten saknar ett fast åtagande om utvidgning från raffinaderiets ägares sida. När det gäller Kaiser finns det anledning att ifrågasätta företagets ekonomiska livskraft. Ormet uppger att utvidgningen av raffinaderiet i Burnside kommer att bli högst 100 000 ton eftersom syftet endast är att ersätta företagets nuvarande inköp på den öppna marknaden med intern produktion. I Brasilien har beslut ännu inte fattats om Alunorte- eller Sao Luis-projekten. I Sao Luis äger Alcoa majoriteten av raffinaderiet och har vissa formella rättigheter som kan []*. Beträffande

Alcans utvidgningsprojekt i Ewarton på Jamaica, befinner sig detta på ett mycket tidigt stadium. Utvidgningen med 1 miljon ton kommer dessutom att ske i flera etapper under en sjuårsperiod. Med beaktande av alla dessa faktorer kommer parterna att få en mycket högre andel av de föreslagna brownfield-utvidgningarna. Osäkerheten kring de tredje parternas projekt ger dessutom parterna en möjlighet att agera ensidigt genom att tillkännage nya utvidgningsprojekt i sina raffinaderier.

- (39) De tredje parterna anser även att parterna är de företag som skulle ha störst möjlighet att utöka sin förädlingskapacitet eftersom de kommer att kontrollera Darling Range (Pinjarra, Kwinana, Wagerup och Worsley). Enligt dessa tredje parter är Darling Range den bästa platsen i världen för utvidgning, med tanke på att driftskostnaderna där är lägst, kapitalkostnaderna är låga och den politiska miljön är stabil. Parterna hävdar dock att de inte planerar någon större utvidgning under de närmaste åren. Alcoas strategi har varit att kontrollera den undre delen av branschens kostnadskurva genom att förvärva Reynolds, i stället för att överväga en utvidgning som vore mindre lönsam ekonomiskt.
- (40) Även om parterna inte har några direkta planer på ytterligare brownfield-utvidgningar just nu har de otvivelaktigt möjlighet att utvidga snabbt om det är lämpligt av strategiska skäl. Även om det tycks stämma att Kwinana-raffinaderiet inte kan byggas ut ytterligare, eftersom det är omgivet av staden Perth på alla sidor och mark saknas, kan de andra tre raffinaderierna i Darling Range utvidgas. Wagerup har för närvarande en kapacitet på []* miljoner ton och tillstånd från staten att utvidga med []* miljon ton till []* miljoner ton. En utvidgning på []* miljoner ton pågår just nu. Med en kapitalkostnad på []* USD/ton och mycket låga driftskostnader utgör detta en strålande utvidgningsmöjlighet. Parterna överväger denna utvidgningsmöjlighet aktivt. Pinjarra skulle kunna utvidgas med ytterligare []* miljoner ton. Parterna hävdar dock att även om detta alternativ övervägs är det osannolikt att det blir något, eftersom []*. Faktum är att kapitalkostnaden på []* USD/ton är []*. Driftskostnaderna är dessutom bland de lägsta i världen. Med beräkning enligt nuvärdemetoden skulle detta projekt därför ha ett positivt diskonterat nuvärde. Slutligen skulle Reynolds anläggning Worsley, när den pågående utvidgningen från 1,9–3,1 miljoner ton avslutats, utvidgas ytterligare till 4 miljoner ton, vilket för närvarande anses vara driftsgränsen för raffinaderier. Parterna skulle därför ha möjlighet att utöka sin kapacitet i Darling Range med ytterligare []* miljon ton inom två år. Enbart dessa betydande utvidgningsmöjligheter skulle motsvara närmare hälften av den extra efterfrågan på SGA som aluminiumproduktionens tillväxt genererar, och kan ses som en varning till andra som överväger en större brownfield-utvidgning. Med andra ord skulle ett tillkännagivande av en utvidgning i Darling Range hindra konkurrenter med högre driftskostnader och mindre politisk stabilitet från att utvidga.
- (41) Även om Pinjarra inte skulle få de miljötillstånd som krävs för en utvidgning eller om utvidgningen i Worsley skulle kräva ett nytt och kostsamt transportsystem för att leverera bauxit till raffinaderiet, har parterna andra mycket förmånliga utvidgningsmöjligheter. Ett sådant alternativ är Sao Luis i Brasilien, som har mycket låg kapitalkostnad per ton ([]* USD/ton) och låga driftskostnader.
- (42) Man skall heller inte glömma bort att parterna är partner i många gemensamma företag inom förädling, vilket ger dem möjlighet att antingen stoppa eller försvåra för andra gemensamma företag som vill utvidga.
- (43) Alcoa har för närvarande ägarintressen i tio raffinaderier. I nio av dessa är Alcoa majoritetsägare eller ensam ägare. I Jamalco äger Alcoa endast 50 %. Situationen för Reynolds, som har ägarintressen i fyra raffinaderier, (Worsley, Friguia, Sherwin och Stade) är snarlik. Undantaget är Friguia-raffinaderiet i Guinea där Reynolds är minoritetsägare. När det gäller utvidgningsmöjligheterna för övriga medlemmar i det ägarkonsortium där Alcoa och Reynolds ingår, bör man därför komma ihåg att Reynolds har vetorätt för []* och att Alcoa har förhandsrätt för []* och vetorätt för []*. I Suralco/Suriname där Alcoa äger [%]* och Billiton [%]* kan Alcoas intresse dessutom inte bli mindre än [%]* genom utvidgningar, och företaget har förhandsrätt för [%]*.

- (44) Alcoa/Reynolds kontroll över låg- och högkostnadsraffinaderierna, inbegripet utvidgningsmöjligheter i kombination med vetorätt, skulle göra följande strategi lönsam: det sammanslagna företaget skulle kunna senarelägga brownfield-utvidgning och samtidigt frysa delar av sin högkostnadskapacitet för att hålla marknaden på en stram nivå, vilket skulle leda till mycket höga priser på aluminiumoxid för smältning. Det sammanslagna företaget skulle kunna upprätthålla mycket höga priser för att förhindra marknadsinträden som motiveras av sänkta prisnivåer. Det skulle räcka med ett tillkännagivande om utvidgning från det sammanslagna företaget för att påverka marknadspriset på aluminiumoxid, och resultatet skulle bli att eventuella utvidgningsplaner hos konkurrenter måste ses över mot bakgrund av aluminiumoxidpriserna i framtiden. Detta skulle framför allt bli följden när avkastning inte kan erhållas på investerat kapital vid en utvidgning hos tredje part på grund av pressade aluminiumoxidpriser i framtiden.
- (45) I nedanstående tabell redovisas förväntade marknadsandelar för Alcoa, Reynolds och övriga stora aktörer, inbegripet samtliga brownfield-utvidgningar och utvidgningar genom undanröjande av flaskhalsar, med utgångspunkt från kommissionens granskning.

	1999	2000	2001	2002	2003
Alcoa	48 %	50 %	44 %	42 %	44 %
Reynolds	4 %	6 %	6 %	6 %	6 %
Parterna	52 %	56 %	50 %	48 %	50 %
Kaiser	10 %	8 %	11 %	11 %	11 %
Glencore	7 %	8 %	7 %	7 %	7 %
Alusuisse	5 %	3 %	5 %	4 %	4 %
Nalco	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
Guineanska staten	4 %	4 %	4 %	4 %	4 %
Jamaicanska staten	4 %	4 %	4 %	4 %	4 %

- (46) I tabellen förutsätts att Kaiser bygger upp sin anläggning Gramercy i USA. I branschen är man dock tveksam till om detta verkligen kommer att ske, eftersom Kaiser har ekonomiska problem (se punkt 26 ovan). Om parterna skulle utnyttja alla aktuella utvidgningsmöjligheter för sina raffinaderier i Darling Range (Wagerup, Pinjarra och Worsley) skulle de i praktiken kunna tillgodose [65–75 %]* av den externa efterfrågan på SGA år 2003. Även med det första och mer sannolika scenariot skulle parterna i vilket fall som helst behålla en mycket hög marknadsandel under de närmaste åren. Detta är i sig en stark indikator på att transaktionen skulle ge parterna en dominerande ställning på marknaden för aluminiumoxid för smältning.

Länderrisk hos utvidgningsprojekt

- (47) Den teoretiskt mest lämpliga platsen för konkurrenskraftig aluminiumoxidkapacitet baserad på bauxit finns i Guinea, eftersom bauxiten där anses vara bäst i världen. Som framgår av exemplet med landets enda raffinaderi, Friguia-Kimbo, gjorde dock de rådande förhållandena att Pechiney, Alcan och Hydro har dragit sig ur projektet. Raffinaderiet har tagits över av []* och omstruktureras nu med tekniskt stöd från []*. []* har i gengäld fått en ägarandel på [%]*.
- (48) Branschens företrädare anser därför att Australien, Jamaica, Indien och Brasilien är de bästa platserna för utvidgning av aluminiumoxidproduktion. Av dessa fyra länder har Australien den utan jämförelse lägsta länderrisken. Låg länderrisk innebär lägre räntor. På grundval av den tioåriga amerikanska obligationsräntan är motsvarande ränta för Indien till exempel 50 % högre. Detta ger parterna en annan konkurrensfördel, eftersom det råder politisk stabilitet på deras främsta produktionsplats, Darling Range i Australien.

Kunnande och teknik

- (49) Kommissionens granskning av marknaden visar att många företag är bekymrade över koncentrationens följder för teknik och kunnande på förädlingsområdet (ej byggnadsteknik). Både Alcoa och Reynolds förfogar över teknik för att till exempel öka produktionen av aluminiumoxid. []* Alcoas policy är att inte licensiera denna typ av kunnande till konkurrenter, Reynolds []*.
- (50) Ett särskilt problemområde är den nyutvecklade tekniken för oren bauxit. Under de senaste tre åren har gemensamma företaget Worsley utvecklat []* ny[a] metod[er]* för []*. Patentansökningar har lämnats in. En av dessa metoder har redan prövats med framgång i anläggningen. []*. []*. Tekniken kommer att leda till kraftigt ökad aluminiumoxidproduktion i Worsley (minst [%]* till [%]*), utöver andra möjliga []*.
- (51) Användbarheten hos denna teknik []* men kan tillämpas på andra platser i världen. Den är dock särskilt effektiv i Darling Range eftersom []*. Med tillgång till denna teknik skulle Reynolds kunna hota Alcoas dominans. Genom att gå samman med Reynolds skulle Alcoa inte bara undanröja detta hot utan även få tillgång till den nya tekniken och därigenom ytterligare öka kostnadsfördelen hos anläggningarna i []*, som då skulle kontrolleras till []* av Alcoa. Detta skulle även öka Alcoas möjligheter att hindra nya inträden på marknaden. Tillgång till den nya tekniken skulle således öka Alcoas dominans.

Anbudssituationen

- (52) Parterna hävdar att antalet anbudsgivare är stort vid de relativt få affärstillfällen som är föremål för anbudsförfarande under ett år. Enligt parterna har mellan fyra och sju anbudsgivare deltagit i de senaste förfarandena avseende leveransavtal med tredje part, vilket garanterar ett konkurrensmässigt resultat. Att mellan fyra och sju anbudsgivare deltar varje gång innebär dock inte att dessa har likvärdiga möjligheter att faktiskt tilldelas kontrakt. Om så vore fallet skulle Alcoas tidigare marknadsandelar snarare ha varit 14–25 %. Historiskt sett har dock Alcoa alltid haft en mycket större marknadsandel, under de senaste åren gott och väl över 40 %.
- (53) I en vanlig anbudssituation där varje anbudsgivare har kapacitet att tillgodose hela marknads behov är det företaget med lägst genomsnittskostnad som vinner. Det företag som har den lägsta genomsnittskostnaden kommer att anpassa sitt bud så att det precis understiger den närmaste konkurrentens genomsnittskostnad. I en sådan situation skulle ett övertagande av den närmaste konkurrenten innebära en betydande inskränkning av konkurrensen, eftersom den sammanslagna enheten kommer att lägga sig nära den tredje bästa anbudsgivaren vid kommande anbudsförfaranden.
- (54) Det som enligt Alcoa skiljer SGA-marknaden från en sådan standardsituation är dock att leverantörernas kapacitet är begränsad. Det råder balans på marknaden och alla leverantörer kan omsätta sin produktion, och gör också detta. Parterna hävdar att följden av denna marknadssituation blir att priset vid ett anbudsförfarande ligger nära genomsnittskostnaden för den anbudsgivare som har den högsta kostnaden. Ingen lågkostnadsproducent skulle någonsin offra en högre vinst genom att lägga ett bud i närheten av sin närmaste konkurrent. Kommissionen håller med om att anbudsgivarna i det marknadsscenario som Alcoa beskriver måste beakta konkurrenternas sannolika bud vid alla de tre till fyra anbudsförfaranden som äger rum varje år. När det gäller anbud som berör anläggningarna i Darling Range (Wagerup och Pinjarra för Alcoa och Worsley för Reynolds), där produktionen har ungefär samma kostnadsnivå, kan ett mer konkurrensmässigt pris sättas. Vid dessa anbudsförfaranden är det också mycket troligt att företagen sätter sitt pris lägre än vad de skulle göra om enbart anbudsgivare med höga kostnader deltar. Det beror på att Reynolds inte kan pressas före en fusion eftersom företaget har kapacitet nog att hävda sig. Kapacitetsbegränsningar påverkar konkurrensen på två sätt. För det första har ett företag med kapacitetsbegränsningar få anledningar att avvika – en konkurrent med begränsad extracapacitet har inte mycket att vinna på att bjuda under övriga

deltagare eftersom man inte kommer att kunna delta i så många fler anbudsfordranden – och har heller ingen möjlighet att utgöra något särskilt avskräckande hot mot potentiella avvikare. Efter en fusion skulle den omedelbara effekten av att en av de mest effektiva och aktiva potentiella anbudsgivarna försvinner således bli ett ökat jämviktspris i de anbudsfordranden där Darling Range-anläggningar deltar. Den slutliga effekten skulle bli ett högre genomsnittspris i anbudsfordranden.

- (55) Före fusionen omsatte Reynolds []* miljoner ton på den öppna marknaden. Denna mängd såldes []* endast ([]*). Reynolds hade därför []* ton kvar för nya anbudsfordringar (motsvarar []* av den öppna marknaden). Parterna hävdar att Reynolds skulle få ett mycket begränsat inflytande och att framtida anbudsfordranden inte kommer att påverkas när denna kvantitet väl är såld. Det är dock långt ifrån säkert att det handlar om ett enda tillfälle. Det är ganska troligt att Reynolds endast kommer att tilldelas kontrakt enbart i det andra, tredje eller till och med fjärde anbudsfordrandet. Om så blir fallet får Reynolds möjlighet att pressa priserna, eftersom de anbudsgivare som tilldelas kontrakt måste ta hänsyn till Reynolds när anbudspriset bestäms.
- (56) Worsley har dessutom möjlighet att utöka sin kapacitet med minst 400 000 ton tack vare brownfield-utvidgning. Denna mängd kan användas för att lämna anbud innan utvidgningen faktiskt har genomförts. Faktum är att de flesta, om inte alla, utvidgningar är fulltecknade innan arbetet inleds. Ett bra exempel är Billitons bud på leveransavtalet med Alouette 1997. Billiton erbjöd 430 000 ton från en brownfield-utvidgning i Worsley och vann mot Alcoa med 12,75 % cif. Detta pris ligger strax över 12 % fob och är därför lägre än marknadspriset på 12,5 % fob. Billiton uppger att man kunde slå Alcoas anbud endast tack vare att utvidgningen skedde i Worsley, som är ett av världens främsta lågkostnadsraffinaderier. Detta exempel visar att det har stor betydelse om Darling Range-raffinaderier deltar i ett anbudsfordrande. Undanröjandet av Reynolds som konkurrent skulle därför leda till högre priser för långfristiga kontrakt.

Möjliga långsiktiga leverantörer

- (57) Marknadsaktörerna har uttryckt oro över att antalet potentiella långsiktiga leverantörer av en tillräckligt stor mängd SGA kan komma att minska. För köpare av SGA, främst smältverken, är det viktigt att ha en enda aluminiumoxidleverantör snarare än flera. Med utgångspunkt från detta bör sådana långsiktiga leverantörer ha kapacitet att leverera minst 500 000 ton per år. Enligt parterna kommer det finnas minst sju SGA-producenter med ett överskott på minst 500 000 ton. Parterna nämner Kaiser, Glencore, CVG, Nalco samt den guineanska respektive den jamaicanska staten. Resultaten från granskningen av marknaden visar att inte alla dessa leverantörer kan anses vara pålitliga långsiktiga leverantörer i egentlig mening.
- (58) De flesta kunderna anser att Kaiser är den pålitligaste långsiktiga leverantören, förutom parterna. Det är dock fortfarande osäkert om Gramercy kommer att byggas upp igen. Glencore är först och främst ett handelsföretag, men har också betraktats som en pålitlig leverantör. Glencore är dock delvis beroende av leveranser från Alcoa och kan därför inte betraktas som helt oberoende. När det gäller den indiska leverantören Nalco finns det uppgifter om att företaget ofta tecknar medelfristiga kontrakt på tre till fem år, främst med indiska och kinesiska smältverk. Jamaicanska staten kan betraktas som en pålitlig leverantör. Även den företrädd dock medelfristiga kontrakt som treårskontraktet med Glencore. Alcoa har dessutom förhandsrätt för []* aluminiumoxid från eventuella utvidgningar i []*, som svarar för [%]* av överskottet på []*. Dessutom kan den totala kapaciteten på []* inte överstiga []* miljoner ton per år, såvida inte []*. CVG i Venezuela har mycket små aluminiumoxidkvantiteter och kommissionens granskning av marknaden visar att de flesta företag betraktar Venezuela som "politiskt riskabelt". Även den guineanska staten betraktas av många som en opålitlig långsiktig leverantör på grund av den politiska instabiliteten. Den föreslagna koncentrationen innebär därför att antalet pålitliga långsiktiga leverantörer som har en kapacitet på minst 500 000 ton minskar från fyra till tre. Det finns visserligen andra potentiella långfristiga leverantörer som inte producerar något överskott av aluminiumoxid men som agerar på aluminiumoxidmarknaden som handelsföretag. Dessa är Billiton och Pechiney. Man får dock inte glömma bort att dessa företag i stor utsträckning är beroende av leveranser från Alcoa och Reynolds för sin handelsverksamhet.

Slutsats

- (59) Med utgångspunkt från samtliga faktorer ovan anser kommissionen att den föreslagna koncentrationen leder till att en dominerande ställning skapas på den öppna marknaden för aluminiumoxid för smältning (SGA).

B. ALUMINIUMHYDROXID AV HANDELSKVALITET

Definition av produktmarknad

- (60) Som förklarades i punkt 9 krävs fyra steg vid framställning av aluminiumoxid för smältning: kokning, klarning, utfällning och glödning. Bauxiten behandlas med kaustiksodalösning under hög temperatur och högt tryck i en kokare. Under den efterföljande klarningsprocessen avskiljs föroreningar och restprodukter genom smältning och filtrering, och den återstående lösningen pumpas in i värmeväxlare och kyls ned. Därefter utfälls aluminiumoxid ur lösningen, i form av aluminiumhydroxidkristaller, i en process som kallas ympning. Lösningen blandas med små kvantiteter av tidigare utfälld aluminiumhydroxid varvid aluminiumhydroxid i fast form (en mellanprodukt som innehåller cirka 40 % kemiskt bundet vatten) urskiljs ur lösningen när denna svalnar. Produkten, aluminiumhydroxid, kan avlägsnas i detta skede eller vidareförädlas till aluminiumoxid genom glödning. Den produkt som avlägsnas i detta skede är aluminiumhydroxid av handelskvalitet.
- (61) Huvuddelen av aluminiumhydroxiden (90 %) torkas ytterligare (vattnet avlägsnas från kristallernas yta) och glödgas (vattnet inuti kristallerna avlägsnas). Resultatet av denna process är glödgad aluminiumoxid. 90 % av den glödgade aluminiumoxiden används vid smältning av aluminiummetall, varför den kallas metallurgisk aluminiumoxid eller aluminiumoxid för smältning (SGA). Återstående 10 % av den glödgade aluminiumoxiden används för tillverkning av aluminiumoxider för tabularaluminiumkvaliteter, aluminatcement och mullit. I dessa kemiska produkter har aluminiumoxiderna produkttegenskaper som hög temperaturlåghet och hög kemisk, mekanisk och elektrisk motståndskraft.
- (62) Aluminiumhydroxid av handelskvalitet (kallas även aluminiumtrihydrat, ATH eller aluminiumtrihydroxid) som inte har glödgats avlägsnas som en mellanprodukt vid SGA-framställningen i en våt kakliknande form kallad våtfilterkaka eller våthydrat. Denna torkas vanligen för att framställa aluminiumhydroxider av handelskvalitet⁽¹⁷⁾ (dvs. en standardprodukt som inte bearbetas ytterligare enligt särskilda krav från kunderna). Aluminiumhydroxid av handelskvalitet är en aluminiumoxid av kemisk kvalitet (CGA). Den våta respektive den torra aluminiumhydroxiden av handelskvalitet är i detta skede råvaror, som är utbytbara mot varandra. Det finns bara ett litet nischsegment där enbart torr hydroxid kan användas, och det är glasframställning. Aluminiumhydroxid av handelskvalitet säljs till kunder som använder den för många olika slutanvändningstillämpningar, inbegripet som råvara vid framställning av olika industrikemikalier, till exempel aluminiumsulfat (till vattenrening, pappersframställning och titandioxid), aluminiumklorid (katalysator i organisk kemi), aluminiumfluorid (används i smältverken som tillsats i smältan), cement samt för syntetiska zeoliter (molekylära silar som används vid petrokemisk krackning och i tvättmedel).
- (63) Aluminiumhydroxid av handelskvalitet används även som råvara vid produktion av aluminiumhydroxid av specialkvalitet. Aluminiumhydroxider av specialkvalitet tillverkas i mindre volymer än aluminiumhydroxider av handelskvalitet, och kräver ytterligare tillverkningssteg och kunskaper. Aluminiumhydroxider av specialkvalitet tillverkas genom ytterligare förädlingsprocesser som malning (mekanisk krossning för att uppnå grov partikelstorlek), omkokning och omutfällning (hydroxiden löses i kaustiklösning, därefter särskilda processteg och omutfällning i form av hydroxid) eller beläggning (den malda eller den utfällda hydroxiden blandas med andra kemikalier för att ge en kemisk beläggning). Aluminiumhydroxider av specialkvalitet säljs för olika slutanvändningstillämpningar som skiljer sig från tillämpningarna för aluminiumhydroxid av handelskvalitet. Flamskydds- och fyllnadsmedel inom plastindustrin, fyllnads- och beläggningstillämpningar inom pappersindustrin, absorptionsmedel och katalysatorer samt mjukpoleringstillämpningar.

⁽¹⁷⁾ Handelskvaliteterna och glödgad aluminiumoxid som inte vidareförädlas till SGA kallas även icke-metallurgiska aluminiumoxider.

- (64) Kommissionens granskning har lett fram till slutsatsen att aluminiumhydroxid av handelskvalitet, som används som råvara vid produktion av olika industrikemikalier, till exempel aluminiumsulfat, aluminiumklorid, aluminiumfluorid, cement samt för syntetiska zeoliter, utgör en separat produktmarknad skild från andra kvaliteter och typer av aluminiumoxider.

Faktorer på utbudssidan

- (65) Utbytbarheten på efterfrågesidan när det gäller aluminiumhydroxid av handelskvalitet är mycket begränsad, eftersom endast ett fåtal raffinaderier kan leverera det. På grund av att de är inriktade på metallurgisk aluminiumoxid saknar de flesta raffinaderier den mekaniska utrustning som krävs för att fånga upp aluminiumhydroxid av handelskvalitet mellan filter och glödgningsugn, eller så kan de endast producera aluminiumhydroxid av handelskvalitet med en hög halt av restämnen från organiska bauxitföreningar, som gör den olämplig för många kemiska processer. Även om det vore tekniskt möjligt att ställa om produktionen genom att helt enkelt låta bli att vidareförädla aluminiumhydroxiden till aluminiumoxid genom glödning skulle detta i de flesta fall skapa stora logistiska problem, eftersom aluminiumoxid lagras i silos medan aluminiumhydroxid av handelskvalitet på grund av sin höga vattenhalt kräver särskilda lagrings- och logistiksystem. Dessutom krävs en torkmaskin för att framställa torr aluminiumhydroxid. De främsta leverantörerna av aluminiumhydroxid av handelskvalitet i EES-området är Alcoa, Reynolds, VAW och Pechiney.
- (66) Granskningen av marknaden visar att en 5–10-procentig ökning av priset på aluminiumhydroxid av handelskvalitet inte omedelbart skulle leda till nya marknadsinträden, eftersom alternativkostnaden och den nödvändiga kapitalinvesteringen är alltför hög. Inte heller kan en ökning av etablerade leverantörers kapacitet enbart vara följden av en liten prishöjning, ens om denna är varaktig, eftersom kapacitetsökningar inom produktion av aluminiumoxid är svåra och dyra.
- (67) En ökning av priset på aluminiumhydroxid av handelskvalitet skulle inte kunna motverkas genom att ställa om SGA-produktion till produktion av aluminiumhydroxid. För det första skulle detta innebära att smältverken inte skulle utnyttja hela sin kapacitet, vilket i sin tur skulle medföra stora kostnadsökningar för aluminiumproducenterna⁽¹⁸⁾. För det andra skulle en omställning av SGA-kapacitet för att möta ett högre pris på aluminiumhydroxid av handelskvalitet innebära att aluminiumproducenter som integrerat bakåt överger försäljning av primäraluminium, där priset är betydligt högre än för någondera typen av aluminiumoxid, och att smälttillgångar med höga fasta kostnader slösas bort. Av dessa skäl skulle inte ens ett mycket högt pris på aluminiumhydroxid av handelskvalitet leda till att SGA-produktion ställs om. Enda alternativet är att öka aluminiumoxidraffinaderiets kapacitet, vilket skulle medföra höga investeringskostnader.
- (68) På kort- och medellång sikt vore därför en höjning av priset på aluminiumhydroxid av handelskvalitet lönsam.

Faktorer på efterfrågesidan

- (69) Som framgår av punkt 62 används aluminiumhydroxid av handelskvalitet för framställning av olika industrikemikalier och säljs till tillverkare av sådana kemikalier i form av en standardprodukt, som inte vidareförädlas enligt särskilda krav från dessa tillverkare.
- (70) Det finns emellertid olika typer av aluminiumhydroxid av handelskvalitet beroende på skillnader i partikelstorlek, morfologi, vithet, vatteninnehåll, α -aluminiumoxidinnehåll⁽¹⁹⁾ och föroreningar. I stort sett handlar det dock om samma produkt.

⁽¹⁸⁾ Det är viktigt att komma ihåg att raffinaderier och smältverk för aluminiumoxid normalt använder hela sin kapacitet.

⁽¹⁹⁾ Avser termodynamisk stabilitet.

- (71) Aluminiumhydroxid av handelskvalitet används bland annat för att framställa aluminiumsulfat. Hydroxiden blandas då med svavelsyra i en reaktor varefter den antingen tappas upp i torkskålar för att framställa aluminiumsulfat i fast form eller spädes med avmineraliserat vatten för att framställa aluminiumsulfatlösning. Aluminiumsulfat används av dricksvattenindustrin där låga halter av tungmetaller är ytterst viktigt, men också för rening av kommunala och industriella vattentäkter och inom pappersindustrin, där låga järnhalter är väsentligt för att åstadkomma vithet. Miljölagstiftningen har gjort att efterfrågan på aluminiumsulfat ökat de senaste tjugo åren.
- (72) Aluminiumfluorid är baserat på aluminiumhydroxid av handelskvalitet som behandlats antingen med fluorkiselsyra eller vätefluorid (HF) i torrmetoden eller flytande HF i våtmetoden. Aluminiumfluorid används främst som tillsats i den kryolitsmälta som används vid den elektrolytiska reduktionen av aluminiumoxid till aluminiummetall i Hall-Héroult-processen. Efterfrågan på aluminiumfluorid har ökat konstant med 2–4 % sedan 1995.
- (73) Aluminiumklorid framställs genom att låta klor reagera med smält aluminiummetall eller genom pyrolys av aluminiumhydroxid av handelskvalitet. Aluminiumklorid används som katalysator inom organisk kemi, vid isomerisering av flygbensin, vid tillverkning av etylklorid, butengummi, förstadier till färgningsmedel, tvättmedel, polymerer etc., vid pigmentproduktion, i ylle samt vid bearbetning och limning av papper.
- (74) Aluminiumhydroxid av handelskvalitet används även för framställning av zeolit, som används som tvättmedelsingrediens av tvättmedelsindustrin. I produktionsprocessen löses aluminiumhydroxid av handelskvalitet med kaustiksoda och blandas med flytande silikat. Zeolit utkristallieras från denna lösning efter flera steg av kristallisering, filtrering och torkning. Under de senaste tjugo åren har lagstiftningen begränsat användningen av fosfater i tvättmedel, vilket har ökat efterfrågan på zeolit som ersättning för fosfat till närmare 1 miljon ton.
- (75) Vid kommissionens granskning av marknaden uppgav tillverkare av ovanstående produkter att det av tekniska skäl är omöjligt att ersätta aluminiumhydroxid av handelskvalitet med någon annan produkt i produktionsprocesserna.

Slutsatser om definitionen av produktmarknad

- (76) Med utgångspunkt från ovanstående punkter drar kommissionen slutsatsen att det finns en separat produktmarknad för aluminiumhydroxid av handelskvalitet, som används vid framställning av olika industrikemikalier.

Definition av geografisk marknad

- (77) Även om den geografiska marknaden för SGA kan betraktas som global är den geografiska räckvidden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet mer begränsad.
- (78) Jämfört med SGA är hanteringen och logistiken för aluminiumhydroxid av handelskvalitet helt annorlunda. Köpare av aluminiumhydroxid av handelskvalitet inom den kemiska industrin och plastindustrin kräver tidsanpassade leveranser (just-in-time) av små partier, vilket är oekonomiskt vid långväga leveranser. Aluminiumhydroxid av handelskvalitet innehåller 40 % vatten, vilket gör det svårt och dyrt att transportera den långa sträckor. Vid import av aluminiumhydroxid av handelskvalitet till EES-området tillkommer dessutom en tullavgift på 5,5 %, utom för de anslutande länder som har Europaavtal. Det är dock enbart Ungern som har förädlingskapacitet för aluminiumhydroxid av handelskvalitet. Ajka, som är den enda producent som exporterar små kvantiteter till EU, saknar vattenvägar, vilket innebär höga transportkostnader om aluminiumhydroxid av handelskvalitet skall transporteras långa sträckor. Enligt parterna innebär de globala transportpriserna ett extra påslag med 15 % på det slutliga försäljningspriset på aluminiumhydroxid av handelskvalitet som exporteras från eller importerar till EES-området. I dagsläget sker endast en begränsad import till EES-området, motsvarande 9,5 % av den totala EES-konsumtionen. Den geografiska marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet tycks därför begränsad till EES.

- (79) Aluminiumhydroxid av handelskvalitet handlas över hela världen, men i mindre omfattning än SGA. Enligt uppgifterna från tredje parter skiljer sig den nordamerikanska och den europeiska marknaden åt både ifråga om logistikkostnader och tullavgifter, och granskningen av marknaden visar att kunder i EES-området främst köper aluminiumhydroxid av handelskvalitet från EES-produktionsanläggningar. Fram till 1997 transporterade dock Alcoa aluminiumhydroxid av handelskvalitet från []* till EES-området för att sälja den till kunder där. Denna import tycks dock ha minskat efter Alcoas förvärv av Inespals aluminiumoxidanläggning i San Ciprian i Spanien. Sedan dess har Alcoa endast sålt aluminiumhydroxid av handelskvalitet som produceras i företagets EES-anläggning. 1996 beslutade Kaiser dessutom att upphöra med exporten av aluminiumhydroxid av handelskvalitet till Europa på grund av de höga logistikkostnaderna.
- (80) Av ovannämnda skäl tycks den geografiska marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet begränsad till EES.

Bedömning ur konkurrenshänseende

- (81) Kommissionen har tagit emot flera klagomål från den sektor som använder aluminiumhydroxid av handelskvalitet för framställning av olika industrikemikalier. De klagandes synpunkter går ut på att fusionen i realiteten skulle skapa en enda leverantör av aluminiumhydroxid av handelskvalitet, och att denna leverantör fritt kan styra över priser och sålda kvantiteter. Det skulle inte vara möjligt att hitta en annan leverantör, eftersom övriga producenters produktion inte räcker för att tillgodose tillverkarnas efterfrågan på aluminiumhydroxid av handelskvalitet som används för framställning av olika industrikemikalier.
- (82) Parternas andel av marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet är [40–50 %]* i världen och [45–55 %]* i EES-området. Den närmaste konkurrenten Pechiney har en marknadsandel på [5–15 %]* i EES, följt av Alusuisse [5–15 %]*, VAW [1–10 %]* och Alcan [1–10 %]*. De närmaste konkurrenterna har följande marknadsandelar i världen: Kaiser [5–15 %]*, Alcan [1–10 %]*, NLM [1–10 %]*, Pechiney [1–10 %]* och Sumitomo [1–10 %]*.

Företag	Marknadsandel EES	Företag	Marknadsandel världen
Alcoa	[%] *	Alcoa	[%] *
Reynolds	[%] *	Reynolds	[%] *
Pechiney	[%] *	Kaiser	[%] *
Alusuisse	[%] *	Alcan	[%] *
VAW	[%] *	NLM	[%] *
Alcan	[%] *	Pechiney	[%] *

- (83) På EES-marknaden är antalet leverantörer av aluminiumhydroxid av handelskvalitet få: Alcoa, Reynolds, Pechiney, Alusuisse, VAW och Alcan. Förutom Alcoa och Reynolds har övriga leverantörer av aluminiumhydroxid av handelskvalitet endast en mindre del av den totala EES-marknaden för obearbetad aluminiumhydroxid, och särskilt kunder i norra Europa har inte angett några andra leverantörer av obearbetad aluminiumhydroxid än Alcoa, Reynolds, Pechiney, VAW och Alcan. Marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet har blivit alltmer konsoliderad efter fusionen mellan Alcan och Alusuisse⁽²⁰⁾, som har 13 % av marknaden. En majoritet av de tillfrågade i kommissionens granskning av marknaden har uppgett att det är mycket osannolikt att leverantörer av aluminiumhydroxid av handelskvalitet utanför EES-området skulle kunna leverera denna produkt till EES-kunder. Leverantörer av aluminiumhydroxid av handelskvalitet i exempelvis USA och Japan är alltför långt bort för att kunna leverera obearbetad aluminiumhydroxid till kunder i EES-området på ett ekonomiskt hållbart sätt. Östeuropeiska leverantörer, till exempel Ajka i Ungern, hindras dessutom av höga logistikkostnader och bristande lagringsmöjligheter på destinationsorterna. De EES-baserade kunderna anser för övrigt att den östeuropeiska aluminiumhydroxiden av handelskvalitet är av alltför dålig kvalitet.

⁽²⁰⁾ Comp/M.1663.

- (84) De samgående parternas höga marknadsandel är redan det en indikation på deras starka ställning på marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet. Det måste därför undersökas om det finns andra viktiga faktorer vid en fusion, utöver den höga totala marknadsandelen, som skulle leda till att den föreslagna transaktionen skapar en dominerande ställning för de samgående parterna på marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet.
- (85) I ovanstående analys av produktmarknaden beaktades huruvida en ökning av priset på aluminiumhydroxid av handelskvalitet skulle kunna motverkas antingen genom åtgärder av andra leverantörer av olika kvaliteter av aluminiumoxid eller genom att ersätta obearbetad aluminiumhydroxid med andra produkter. Slutsatsen är att ingen utbytbart skulle utvecklas vare sig på utbuds- eller efterfrågesidan på kort till medellång sikt.
- (86) Parterna har angett att Kaisers anläggning Gramercy i USA troligtvis kommer att återuppta sin produktion senare i år och därigenom bli en potentiell leverantör av aluminiumhydroxid av handelskvalitet till EES-området. De som lämnat synpunkter vid granskningen av marknaden är dock mycket tveksamma till det datum som satts för öppnandet av Gramercy liksom möjligheterna att exportera aluminiumhydroxid av handelskvalitet till EES. Det tycks finnas fog för detta tvivel eftersom Kaiser 1996 gav en oberoende konsult i uppdrag att undersöka de ekonomiska följderna av att Kaiser skulle marknadsföra och sälja aluminiumhydroxid av handelskvalitet i Europa. Mot bakgrund av undersökningens slutsatser om undersökningen av marknaden och logistikkostnaderna beslutade Kaiser att inte gå vidare med projektet, eftersom en solid grund för att bygga upp en långsiktig närvaro i Europa saknas.
- (87) Med tanke på strukturen hos marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet och de höga investeringskostnaderna för en potentiell ny aktör är det osannolikt att några nya leverantörer av aluminiumhydroxid av handelskvalitet kommer att försöka etablera sig i EES-området. Tullavgiften på 5,5 % på import till EES av aluminiumhydroxid av handelskvalitet och de höga logistikkostnaderna utgör också hinder för marknadsinträde. Kommissionens granskning av marknaden visar att import till EES-marknaden av aluminiumhydroxid av handelskvalitet från Öst- och Centraleuropa är högst osannolik. Skälen är de höga logistikkostnaderna vid transport av aluminiumhydroxid av handelskvalitet, den begränsade kapaciteten hos de anläggningar i Öst- och Centraleuropa som är potentiella leverantörer och det stora antalet kunder som uppgett att kvaliteten på aluminiumhydroxid av handelskvalitet från dessa anläggningar är otillfredsställande.
- (88) Den sammanslagna enhetens ställning på marknaden stärks vidare av det stora antalet relativt små köpare av aluminiumhydroxid av handelskvalitet i senare produktionsled. Enligt parternas egna uppgifter köper den största kunden mindre än []* ton aluminiumhydroxid av handelskvalitet (1999 års omsättning), vilket kan jämföras med EES-områdets totala konsumtion av aluminiumhydroxid av handelskvalitet, 1,13 miljoner ton. Andra kunder köper betydligt mindre kvantiteter. Som framgår av punkterna 69–75 saknas alternativa material som kan ersätta aluminiumhydroxid av handelskvalitet vid framställning av olika industrikemikalier. Kunder i senare produktionsled saknar därför köpkraft att sätta emot, varför de kommer att stå inför en monopolmarknad där Alcoa/Reynolds fritt kan styra över kvantiteter och priser på aluminiumhydroxid av handelskvalitet.

Slutsats

- (89) Med utgångspunkt från det ovanstående drar kommissionen slutsatsen att den föreslagna transaktionen kommer att leda till att en dominerande ställning skapas på marknaden för aluminiumhydroxid av handelskvalitet i EES-området.

C. P0404 HÖGRENT ALUMINIUM

Relevant produktmarknad

- (90) Primäraluminium framställs med olika grader av renhet. Det kan delas in i tre allmänna kategorier: högren metall, normalren metall och lågren metall. Graden av renhet hos primäraluminium bestäms av nivån av föroreningar, främst kisel och järn, i det totala metallinnehållet. Primäraluminium som

innehåller över 99,7 % aluminium och mindre än 0,1 % kisel och 0,2 % järn kallas högre aluminium. P0404 högre aluminium innehåller mindre än 0,04 % kisel-föreningar och 0,04 % järn-föreningar, eller består av rent aluminium till cirka 99,92 %⁽²¹⁾. Den typen av aluminium används inom flyg-, rymd- och försvarsindustrin.

- (91) Granskningen av marknaden visar att P0404 högre aluminium utgör en produktmarknad som är skild från marknaden för normalrent aluminium och andra kvaliteter av högre aluminium.
- (92) Ur efterfrågesynpunkt används P0404 som råvara vid tillverkning av högre aluminiumlegeringar, där särskilda mekaniska egenskaper krävs (t.ex. lätthet, hållbarhet och brottfasthet). Den typen av legeringar används inom rymd- och flygindustrin. Aluminium-litiumlegeringar och andra högre aluminiumlegeringar (t.ex. legeringar i 2000- och 7000-serierna) används främst vid tillverkning av skott, särskilda motordelar och yttre bränsletankar på flygplan och rymdfarkoster. Granskningen av marknaden visar att efterfrågan på P0404 är mycket stabil. Faktum är att de fysikaliska och mekaniska egenskaperna hos P0404 liksom prisskillnaderna gör att flyg- och rymdindustrin inte kan ersätta det med aluminium med högre eller lägre renhet. Å ena sidan är aluminium med högre renhet dyrare och lämpar sig särskilt väl för tillämpningar med högt förädlingsvärde, t.ex. elektronik, CD-spelare och kondensatorer. Å andra sidan har aluminium med lägre renhet föroreningsnivåer som gör att det är olämpligt för legeringar för flyg- och rymdindustrin. Köpare av P0404 som tillverkar legeringar för flyg- och rymdindustrin hävdar att de vid en liten men märkbar, varaktig ökning av priset på P0404 med 5–10 % absolut inte kan övergå till någon annan råvara, vare sig någon annan metall än aluminium eller annat högre aluminium än P0404. Ur efterfrågesynpunkt anser kommissionen att det inte finns något substitut för P0404 i tillverkningen av legeringar för flyg- och rymdindustrin (aluminium-litiumlegeringar och andra legeringar), och att P0404 är en produkt som skiljer sig från aluminium med andra grader av renhet liksom från andra metaller.
- (93) När det gäller utbudssidan hävdar de samgående parterna att utbytbarheten i allmänhet är mycket hög när det gäller aluminiumproduktion och att produktionen av P0404 och andra kvaliteter av högre aluminium är tillgänglig för alla aluminiumsmältverk i världen. Detta är dock inte något som bekräftas av granskningen av marknaden. Den tyder i stället på att smältverk som producerar aluminium med lägre renhet inte på ett enkelt och snabbt sätt kan ställa om till produktion av P0404 och därigenom bli löpande och långsiktiga leverantörer av denna produkt. Det kan ta upp till två år för ett smältverk, som för närvarande producerar andra kvaliteter av högre aluminium, att bli en långsiktig och löpande leverantör av P0404. Utöver nödvändiga omställningar och förändringar av arbetsrutiner, vars syfte är att uppnå minsta lönsamma produktions-skala för stora kvantiteter P0404, måste produktionskvaliteten finjusteras kontinuerligt under en lång tid. Kommissionen har frågat smältverk som för närvarande inte producerar P0404 hur stor sannolikheten är att de ger sig in på marknaden vid en liten men märkbar, varaktig ökning av priset på P0404. Inget av smältverken sade sig vilja göra detta. Alltså kan smältverk som för närvarande producerar normalrent P1020 aluminium inte anses utgöra en del av marknaden för P0404.
- (94) Smältverk som för närvarande producerar andra kvaliteter av högre aluminium än P0404 (oavsett om renhetsgraden är högre eller lägre) skulle heller inte övergå till P0404 vid en liten men märkbar, varaktig ökning av priset på P0404. Även om dessa smältverk skulle ha teknisk kapacitet att producera P0404 skulle de inte ha några ekonomiska skäl att göra det. Aluminium med högre renhet än P0404 kräver större marginaler (överskott), vilket inte skulle kunna behållas vid en omställning av produktionen till P0404. Även om omställningskostnaden i sig kanske inte blir så stor såtillvida att smältverken har den utrustning som krävs för att producera högre aluminium (point feeder-teknik och datorstyrning) skulle omställningens driftskostnader överstiga intäkterna, efter justering för faktisk avkastning, även vid en kraftig höjning av P0404-priset. Enligt en CRU-rapport om högre aluminium skulle kapitalkostnadskravet för ett smältverk som beslutar att en del av produktionen skall utgöras av högre aluminium variera kraftigt beroende på vilken teknik och utrustning som redan används i smältverket. Dessutom beräknas driftskostnaderna för ett smältverk som ställer om till P0404 öka med cirka 53 USD/ton. Även om ett smältverk har point feeder-teknik och datorstyrning skulle det fortfarande uppstå extra kapitalkostnader, till exempel 20–50 USD/ton för nya rörledningar och 15 USD/ton i förlorade produktionsintäkter under omställningstiden. Med beaktande de extra driftskostnaderna liksom intäkterna vore därför en omställning till P0404 olönsam,

⁽²¹⁾ Normalrent primäraluminium, som betecknas som 99,7 % eller P1020, innehåller 0,10 % respektive 0,20 % järn- och kisel-föreningar.

eftersom den ökade vinsten från omställningen skulle bli 24–49 USD/ton, vilket är mindre än de extra driftskostnaderna på 53 USD/ton. Även om smältverk som för närvarande producerar aluminium med annan renhetsgrad skulle kunna ställa om till P0404 finns det således inga ekonomiska skäl att göra detta ens om priserna stiger kraftigt. Smältverken uppgav faktiskt till CRU att de gjort ett medvetet val att inte börja producera högre aluminium, utifrån en kostnads- och intäktsanalys. Detta är skälet till att det inte skett någon faktisk omställning till P0404 i några smältverk under de senaste åren. Kommissionen har vänt sig till smältverk som för närvarande producerar högre aluminium (inte nödvändigtvis P0404), vare sig detta sker i stora och jämna kvantiteter, i små kvantiteter eller som biprodukt. Smältverken uppgav att de vid en liten men märkbar, varaktig ökning av priset på P0404 inte skulle ställa om sin produktion av högre aluminium till P0404. Smältverk som ibland producerar P0404 som biprodukt från mer effektiv verksamhet (t.ex. P0202-produktion) uppgav att de inte skulle öka eller rationalisera sin P0404-produktion. Ett av de skäl som angavs är den relativt begränsade efterfrågan på P0404 jämfört med de oproportionerligt stora investeringarna när det gäller finansiering, tid, mänskliga resurser, arbetsmetoder och höga driftskostnader. Framför allt de amerikanska smältverken uppgav att det på kort sikt dessutom vore omöjligt att öka P0404-produktionen vid en eventuell prishöjning, på grund av den nuvarande amerikanska miljölagstiftningen som hindrar sådan utvidgning⁽²²⁾. Aluminium med högre renhet utgör därför inte en del av P0404-marknaden.

- (95) Med utgångspunkt från det ovanstående anser kommissionen att P0404-aluminium varken är en del av marknaden för normalrent aluminium eller en del av den samlade marknaden för högre aluminium. Sammanfattningsvis utgör marknaden för P0404-aluminium därför en separat, relevant produktmarknad.

Relevant geografisk marknad

- (96) Liksom normalrent primäraluminium handlas högre aluminium på världsmarknaden. Eftersom den viktigaste slutanvändaren av P0404 är flyg- och rymdindustrin är det främst EU och Nordamerika som handlar med P0404, då det är där de stora tillverkarna av legeringar för flyg- och rymdindustrin liksom den huvudsakliga kundkretsen finns. Den geografiska marknaden för högre aluminium kan därför vara mindre än världen. CRU uppger att typmarknaden för högre aluminium (inte nödvändigtvis P0404) är en regional marknad, som är starkt beroende av konsumtionscykler och den regionala efterfrågan och utbudet. CRU konstaterar att marknaden vid vissa tidpunkter är mellanregional och ibland global. Vidare sägs att köpare av högre aluminium vanligen föredrar att få sina leveranser från tämligen närbelägna smältverk, för att minska fraktkostnaderna. Beroende på den lokala efterfrågan och regionala ekonomiska fördelar vid den aktuella tidpunkten kan köparna tvingas att beställa från en leverantör utanför sin ordinarie verksamhetsregion. För att begränsa fraktkostnaderna förekommer det även att köpare och säljare av högre aluminium byter metaller (dvs. kunderna köper metall från en leverantör i Australien, men får metall som produceras vid ett smältverk närmare sin ordinarie verksamhetsregion i USA eller EU). Även om det finns en önskan bland aktörerna att begränsa de långväga transporter som visade granskningen av marknaden att globala handelsflöden förekommer. Kommissionen anser därför att det finns en världsomfattande marknad för P0404-aluminium.

Bedömning ur konkurrenshänseende

- (97) I sin granskning har kommissionen beaktat ett klagomål från McCook Metals L.L.C. (nedan kallat McCook). McCook är en f.d. Reynolds-anläggning som ligger i McCook i den amerikanska delstaten Illinois. Anläggningen avyttrades av Reynolds 1998. McCook är för närvarande en aktiv producent av aluminiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin. För detta syfte köper McCook P0404 som

⁽²²⁾ Det skall noteras att miljöriskerna har ökat på grund av de olika produktionsprocesserna vid framställning av P0404 (för höga gasutsläpp m.m).

används för att tillverka aluminium-litiumlegeringar. På marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin, som utgör ett senare produktionsled, konkurrerar McCook med Alcoa och även i någon mån med Century Aluminium (som nyligen köptes upp av Pechiney). Före fusionen köpte McCook P0404 från Reynolds. McCook hävdar att det sammanslagna företaget efter fusionen både kommer att ha möjlighet och anledning att begränsa produktionen och höja priset på P0404 för McCook, och därigenom begränsa eller till och med hindra McCook från att konkurrera med Alcoas försäljning av aluminium-litiumplattor och andra högrelegeringar för flyg-, rymd- och försvarsindustrin.

- (98) Transaktionen kommer att leda till en vertikal integrering eftersom Alcoa förvärvar Reynolds, dvs. McCooks P0404-leverantör, samtidigt som företaget verkar på marknaden för aluminium-litiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled. Det bör därför undersökas om transaktionen kan påverka konkurrensen negativt. Det är framför allt två frågor som är viktiga vid bedömningen av den föreslagna transaktionen och som rör P0404-marknaden och dess vertikalt relaterade marknad för aluminium-litiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin. För det första bör det undersökas om det sammanslagna företaget genom sin starka ställning på P0404-marknaden i tidigare produktionsled får möjlighet att skaffa sig eller förstärka en dominerande ställning när det gäller P0404-utbudet. För det andra bör det undersökas om det sammanslagna företaget genom sin starka ställning på marknaden för aluminium-litiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled skulle kunna stänga konkurrerande oberoende leverantörer av aluminium-litiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin, t.ex. McCook, ute från en betydande del av marknaden.
- (99) Även om både de samgående parterna och McCook är amerikanska företag och deras produktion av P0404 och aluminium-litiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin sker i USA, är koncentrationens effekter på P0404-marknaden, och i förlängningen på produktionen och utbudet av aluminium-litium och andra legeringar för flyg och rymdindustrin, en fråga som omfattas av kommissionens behörighet för granskning och övervakning av koncentrationer. Både P0404 och legeringar för flyg- och rymdindustrin utgör globala marknader, där EU är en integrerad del. Med utgångspunkt från koncentrationens effekter inom EU skall det noteras av flera försvarsdepartement i medlemsstaterna, liksom enskilda industrier, konsortier och program inom flyg- och rymdindustriområdet i EU (Airbus med partner, Fokker Aerostrukturs, Eurofighter, Europeiska rymdorganisationen och dess Ariane V-program, Sonaca etc.), har leveransavtal med McCook eller Alcoa när det gäller legeringar tillverkade av P0404 för flyg- och rymdindustrin. Som framgår nedan skulle den föreslagna koncentrationen få betydande, förutsebara och direkta konsekvenser för slutanvändare och konsumenter i EU eftersom transaktionen skulle skapa en dominerande ställning.

Den faktiska konkurrensen på P0404-marknaden

- (100) Granskningen visar att det är svårt att bedöma omfattningen av både P0404-kapacitet och P0404-produktion. Den främste analytikern på aluminiumområdet (James F. King, CRU) beräknar marknadsandelar utifrån smältkapaciteten för normalrent aluminium, och kan även uppskatta produktionskapaciteten för högre aluminium (alla renhetsgrader). Trots detta finns inga uppgifter alls om respektive renhetsgrad, inbegripet P0404. Det är därför nödvändigt att använda riktvärden för att bedöma omfattningen av de samgående parternas ställning på marknaden när det gäller produktion och utbud av P0404.
- (101) I praktiken är det få företag som löpande säljer större kvantiteter av P0404 till tillverkare av aluminium-litiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin. Utifrån tillgängliga historiska uppgifter är det bara två företag som levererat P0404 till sådana tillverkare: Reynolds och Southwire, båda baserade i USA. Det var enbart dessa två producenter som deltog i McCooks anbudsinfordringar för P0404 i augusti och oktober 1999. Att döma av anbudet i McCooks anbudsinfordran har Reynolds cirka 50 % av P0404-marknaden, eftersom det enda andra företag som var villigt att ingå ett långfristigt leveransavtal för P0404 var Southwire.
- (102) De anmälade parterna har dock namngett åtta företag förutom Reynolds som kan sälja P0404 till tredje part: Southwire (USA), Ormet (USA), Noranda (USA), Dubal (Dubai), Comalco (Australien), Pechiney (Frankrike), Asahan (Indonesien) och Kaiser, genom sitt 90-procentiga ägarintresse i Valco

(ett smältverk i Ghana i Afrika). Kommissionen anser inte att samtliga dessa företag är faktiska, pålitliga och långsiktiga leverantörer av P0404, av skäl som redovisas närmare nedan.

- (103) Som nämns i punkt 101 har McCook utlyst två globala anbudsfordringar (nedan kallade McCooks anbudsfordringar) avseende långfristiga leveransavtal för P0404. Endast Reynolds och Southwire kunde lämna anbud om ett långfristigt leveransavtal för P0404. Alla övriga tillfrågade företag kunde eller ville inte tillgodose McCooks leveransbehov. Alcan uppgav till exempel att man inte skulle kunna leverera P0404, eftersom man använder hela sin produktion internt. Alouette (ett gemensamt företag mellan Hoogovens och VAW) uppgav också att man använder sin produktion internt. Bharat Aluminium (ägt av indiska staten) uppgav att USA, där McCook ligger, ligger utanför företagets exportområde. Billiton svarade att man producerar mycket lite P0404 och att detta avsätts på annat håll. Comalco svarade att man inte kunde ingå något långfristigt leveransavtal, men att det däremot fanns möjlighet till avistaförsäljning av P0404. Dubal svarade nej på grund av kapacitetsbegränsningar och produktmixskäl. Glencore, som är ett metallhandelsföretag, lämnade ingen offert, och detsamma gäller Barclays Capital, Sumitomo och Novarco. Kaiser uppgav att företagets P0404 produceras av Valco i Ghana, vars produktion i första hand exporteras till EU (inom ramen för ett förmånsavtal om import). Noranda sade sig enbart vara intresserat av avistaförsäljning av P0404. Ormet lämnade ingen offert. Pechiney World Trade USA meddelade att man inte kommer att producera P0404 under de närmaste åren. Tomago, via sitt gemensamma företag Gore Aluminium, och VAW uppgav att de inte producerar P0404. Parterna hävdade att anbudsfordran och dess resultat är trovärdigt. De uppgav att McCooks anbudsfordran utlystes efter det att McCook och Reynolds undertecknat ett nytt leveransavtal om P0404 och att ingen av de tillfrågade leverantörerna därför tagit McCooks anbudsfordran på allvar. Kommissionen håller inte med parterna om detta. För det första utgår parterna från att de tillfrågade leverantörerna känt till det enskilda avtalet mellan Reynolds och McCook. Inga bevis för detta har kommit till kommissionens kännedom, vare sig genom den anmälade parten eller kommissionens egen granskning av marknaden. För det andra kunde de tillfrågade leverantörerna omöjligen känna till om avtalet täckte alla McCooks behov, ens om de kände till avtalet mellan McCook och Reynolds, eller om McCooks anbudsfordran avsåg kompletterande materialkvantiteter. Detta bekräftas av det faktum att flertalet leverantörer faktiskt svarade på McCooks anbudsfordran, antingen i form av ett nekande svar, ett besked om att leveransmöjligheter saknas eller ett specifikt förslag. För det tredje löpte avtalet mellan McCook och Reynolds endast i två år, och utsikterna att bli leverantör åt McCook efter detta skulle ha varit skäl nog att lämna in ett anbud avseende P0404 även för de tillfrågade leverantörer som kan ha känt till ovannämnda avtal. Av dessa skäl anser kommissionen att McCooks anbudsfordran kan utgöra ett förhållande som måste beaktas vid bedömningen av koncentrationens effekter på marknaden för P0404 högre aluminium.
- (104) Vid denna granskning kunde kommissionen faktiskt bekräfta flertalet av yttrandena ovan, även om en del av de faktiska P0404-leverantörerna (Southwire och Noranda) inte hade svarat på kommissionens begäran om uppgifter⁽²³⁾.
- (105) Faktum är att granskningen av marknaden visade att de få P0404-producenter som finns saknar kapacitet att producera och leverera P0404 på längre sikt. De ryska smältverken och den indonesiska producenten Asahan har varken skäl eller tekniska möjligheter att försöka få till stånd en jämn produktion av P0404. Alouette producerar visserligen högre aluminium för sitt interna behov men framställer inte aluminium med samma renhetsgrad som P0404. Ormet uppgav att man säljer P0404 när det finns, vilket tyder på att de inte vill binda sig vid långsiktig produktion av P0404. Ormet har heller inga planer på att utvidga sin nuvarande P0404-produktion. Som de tredje parterna uppgivit har Omet dessutom kontrakt med Alcoa. Valco kan producera högre aluminium upp till nivån P0610. Billiton producerar endast mindre kvantiteter som redan avsätts på annat håll.
- (106) Dubal har bäst kapacitet att producera högre aluminium, men producerar andra högre produkter med högt förädlingsvärde. Faktum är att Dubal producerar P0202 för den japanska elektronikindustrin (CD-spelare, kondensatorer etc.), men inte P0404. Alcan och Pechiney producerar P0404 för interna behov, och kan inte förbinda sig att långsiktigt producera P0404. Corus producerar inte högre aluminium av typen P0404.

⁽²³⁾ Dessa företag har inga dotterbolag eller andra tillgångar i EU och kommissionen saknade därför behörighet att tillämpa artikel 11.5 i koncentrationsförordningen, enligt vilken företag har rättslig skyldighet att besvara en formell begäran om uppgifter.

- (107) På det hela taget är det inget av de företag som parterna hävdar har kapacitet att producera P0404, i mindre kvantiteter eller som biprodukt, som svarat att de kan producera och sälja P0404 i tillräckligt stora kvantiteter eller med den driftsäkerhet som krävs för att bli en långsiktig leverantör.
- (108) Southwire är den enda producent som nu har kapacitet att producera och leverera P0404. Southwire får sina leveranser av högren aluminiumoxid från Kaisers raffinaderi Gramercy i USA. Efter explosionen i Gramercy har dock Southwire fått råvaruproblem och måste finna alternativa leverantörer av högren aluminiumoxid, och kanske bli beroende av leveranser av aluminiumoxid från Alcoa.
- (109) Parterna har uppgett att de själva fått P0404-leveranser från andra smältverk tidigare, främst från de åtta företag som nämns ovan. Särskilt Reynolds har köpt avistakvantiteter av P0404 enbart för att leverera till McCook när det råder brist på denna vara. Parterna hävdar därför att deras fusion inte kommer att leda till att en dominerande ställning skapas och att McCook inte kommer att utestängas från leveranser på grund av fusionen, eftersom ovannämnda företag kan tillgodose McCooks leveransbehov.
- (110) Kommissionen anser inte att de samgående parternas avistaköp kan jämföras med ett långsiktigt leveransförhållande för en tillverkare av aluminiumlegeringar som konkurrerar på marknaden för tillämpningar för flyg- och rymdindustrin. De samgående parterna har vid olika tillfällen köpt små mängder P0404 av någon av följande anledningar: att jämna ut tillfälliga obalanser mellan den egna P0404-produktionen och parternas interna behov och kontraktsåtaganden, att göra en handelsvinst eller att minska fraktkostnaderna⁽²⁴⁾. Däremot kan ett företag som konkurrerar på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled omöjligt ha råd att betala högre avistapriser eller få enstaka leveranser av små och splittrade kvantiteter P0404. Till exempel skulle kvalitetsskillnader som beror på avistaköp från olika smältverk, liksom leveransosäkerheten i samband med detta, till och med kunna skada företagets ställning som underleverantör till flyg- och rymdindustrin.
- (111) Kommissionen anser inte att smältverk som producerar mindre mängder P0404 som en biprodukt från produktion av normalrent aluminium kan betraktas som riktiga konkurrenter på P0404-marknaden. Sådana smältverk skulle inte kunna garantera jämna och långsiktiga leveranser av tillräckligt stora kvantiteter P0404, utan att göra stora investeringar. Smältverken skulle inte löpande kunna producera stora mängder P0404. Det beror på att biprodukter i allmänhet produceras i fast proportion till det primäraluminium som produceras vid ett smältverk. Den mängd P0404 som produceras som biprodukt kan alltså ökas endast om produktionen av övriga kvaliteter av aluminium, där P0404 är en biprodukt, också ökas. Inte ens en prisuppgång för P0404 skulle garantera en ökning av aluminiumproduktionen vid sådana smältverk, eftersom P0404 utgör en alltför liten del av produktionen i dessa smältverk (vanligtvis mindre än 5 %). Eftersom efterfrågan skiljer sig mellan olika kvaliteter av aluminium vore det olönsamt att öka produktionen av andra kvaliteter för att kunna producera mer P0404.
- (112) Om det sammanslagna företaget skulle höja sina priser eller vägra att sälja till McCook är Southwire det mest sannolika alternativet. Southwire var den enda anbudsgivare, förutom Reynolds, som deltog i McCooks anbudsfordran för ett långfristigt leveransavtal avseende P0404. Om det skulle ske en kraftig prishöjning eller det sammanslagna företaget skulle vägra att leverera till McCook skulle sannolikt även Southwire höja sina priser till en mycket hög nivå, eftersom alternativa konkurrerande leverantörer saknas. Dessutom skulle Southwires sannolikt ha mindre anledning att ingå ett långfristigt leveransavtal med McCook. Eftersom Alcoa för närvarande är Southwires huvudleverantör av aluminiumoxid kan Southwire dra sig för att störa affärsrelationerna med Alcoa genom att leverera P0404 till McCook, som konkurrerar med Alcoa på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin.

⁽²⁴⁾ Ett smältverk kan till exempel få en order från en närbelägen kund. Eftersom smältverket står för frakten kan det vara förmånligt att leverera smältverkets egen P0404 till den kunden och köpa P0404 som produceras vid ett smältverk som ligger närmare en annan kund. Reynolds har således försett McCook med P0404 från ett Southwire-smältverk i Kentucky.

- (113) Med utgångspunkt från det ovanstående är Reynolds och Southwire de enda verkliga konkurrenter som löpande kan producera och leverera stora kvantiteter P0404 inom ramen för långfristiga kontrakt.

Potentiell konkurrens och hinder för marknadsinträde

- (114) Parterna hävdar att många aluminiumproducenter kan betraktas som potentiella leverantörer av P0404, om priset skulle stiga mycket kraftigt. Granskningen av marknaden visar dock att det finns hinder som gör nya marknadsinträden mycket osannolika. Detta gäller både smältverk som för närvarande producerar aluminium med andra renhetsgrader (eller mindre kvantiteter av P0404) och smältverk som för närvarande inte producerar P0404 eller annat högre aluminium.
- (115) Kommissionen har framför allt granskat möjligheterna till marknadsinträde för smältverk som antingen producerar P0404 för interna behov eller smältverk som producerar aluminium med andra renhetsgrader. Utifrån denna bedömning anser kommissionen att det är osannolikt att något av dessa smältverk skulle överväga att löpande börja producera och leverera större mängder P0404 till tredje part. Särskilt Dubal har sagt till kommissionen att man kanske skulle överväga att ställa om produktionen till P0404 och öka försäljningen av P0404 till tredje part om priset ökade med 6–7 %. Billiton, som för närvarande inte producerar P0404, uppgav att man enkelt och utan extra investeringar skulle kunna börja producera och sälja P0404. Billiton lät dock förstå att endast en mindre del av aluminiumproduktionen skulle ställas om till P0404, och det under förutsättning att priset för denna produkt ökar med minst 5 %. Ormet, som producerar små mängder P0404 i form av en biprodukt som avsätts på avistamarknaden, uppgav att man inte skulle utöka försäljningen av P0404 till tredje part hur hög den relativa prisökningen än var. Kaiser meddelade genom sitt smältverk Valco (Ghana) att priserna skulle behöva bli så höga att lönsamheten blir större än med det förmånssystem som företaget omfattas av vid export av P0404 till EU (det allmänna preferenssystemet). Det motsvarar en relativ prisökning på närmare 9 %. Alcan uppgav för kommissionen att man producerar P0404, även om man för närvarande inte säljer till tredje part. Enligt Alcan skulle det krävas en prishöjning på cirka 1,3 % för att företaget skulle börja producera P0404 och sälja till tredje part. Det beror på att Alcan håller på att bygga ett nytt smältverk i Alma i Quebec där högren metall kommer att bli tillgänglig under 2001.
- (116) Kommissionen anser inte att ovannämnda aluminiumproducenter utgör något reellt potentiellt hot mot det sammanslagna företags ställning på P0404-marknaden. Med undantag av Alcan skulle aktörerna eventuellt kunna tänka sig att börja producera och leverera P0404, om priset ökar med minst 5 %. På en råvarumarknad, som marknaden för P0404-aluminium, där två stora leverantörer kan påverka marknadspriset genom sina produktionsbeslut är redan en prisökning på över 5 % att betrakta som mycket hög. Den föreslagna koncentrationen ger även upphov till vertikala frågetecken på grund av det sammanslagna företags verksamhet på marknaden för P0404 i tidigare produktionsled och marknaden för aluminiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled. I detta fall skulle utsikterna att potentiella konkurrenter ger sig in på P0404-marknaden vid en kraftig prishöjning inte innebära att det sammanslagna företags prissättning eller produktionsbeslut påverkas. Till skillnad från ett traditionellt överlappningsfall skulle parterna inte behöva oroa sig för att förlora McCook som kund vid en tillbakapressad kraftig prishöjning eller vägran att sälja. Tvärtom skulle de föredra att McCook antingen betalar högre priser till potentiella konkurrenter eller också får brist på P0404. I båda fallen skulle följden bli att McCook blir mindre konkurrenskraftigt på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled. Slutligen kommer marknadspriset efter fusionen att ligga på en mycket hög nivå jämfört med före fusionen.
- (117) För Alcan skulle en prishöjning på 1,3 % räcka för att man skall överväga att producera P0404 för att sälja till tredje part. Kommissionen anser dock inte att Alcan är en verklig potentiell ny aktör på marknaden. Faktum är att Alcans planer på en vertikal integrering av marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled syftar till att erövra marknadsandelar från redan etablerade företag som Alcoa och McCook. Det är därför mycket osannolikt att Alcan kommer att teckna långsiktiga leveransavtal med McCook.

- (118) Den andra gruppen smältverk som skulle kunna utgöra potentiella konkurrenter är de smältverk som enbart producerar normalrent aluminium. Sådana smältverk kan inte på ett enkelt sätt löpande börja producera stora kvantiteter P0404. Ur ekonomisk synvinkel skulle priset på P0404 behöva stiga minst 10 % för att tjäna in den investering som krävs för att ställa om ett smältverk till P0404-produktion. Det beror på att även ett modernt smältverk endast skulle producera 40–75 % högre aluminium under det första omställningsåret. Som framgår ovan skulle den avkastning från P0404 som en potentiell ny aktör skulle erhålla inte överstiga den lägsta driftskostnaden vid P0404-produktion. Förutom den begränsning som driftskostnaden utgör kan det åtagande som krävs i fråga om arbetsdisciplin och utbildning av personal verka avskräckande. I detta avseende hävdar parterna att allt som krävs för att ställa om ett smältverk till P0404-produktion är lite finjustering av produktionsprocessen (t.ex. avlägsna katoderna från elektrolyskaret tidigare så att järnstiften inte kommer i kontakt med smältan, inte hålla hopsopat material från golvet i karet, som vid produktion av normalrent aluminium, och andra liknande åtgärder). Trots detta uppger de aluminiumproducenter som besvarat kommissionens frågeformulär att tyngre investeringar krävs, både ekonomiskt och i fråga om nya arbetsmetoder. De flesta potentiella leverantörer anser att den immateriella investering som består i vidareutbildning av personal och omorganisation av arbetsmetoder och rutiner utgör det främsta hindret för att ge sig in på marknaden.
- (119) Alcoa har gjort ett experiment i sitt smältverk Eastalco i Maryland i USA. Trots att detta smältverk inte har producerat något P0404 de senaste åren kunde det ställa om tre smältkar från normalrent aluminium till P0404 på två månader. Parterna har fört fram detta som ett representativt exempel på hur enkelt och snabbt ett smältverk kan ställa om produktionen till P0404. Kommissionen anser dock inte att exemplet med Eastalco kan betraktas som representativt för den verklighet som företagen lever i. För det första har detta smältverk varit en aktiv producent av P0404 tidigare. Detta underlättade betydligt för en omställning eftersom nödvändig utrustning, arbetsmetoder och, framför allt, produktionserfarenhet redan fanns på smältverket. För det andra producerade smältverket P0404 endast i tre av över hundra tillgängliga smältkar. Det skulle ta betydligt längre tid än två månader för ett smältverk att producera större mängder än vad man kan göra med tre smältkar som ställts om till P0404, särskilt om smältverket aldrig tidigare har producerat P0404. För det tredje kan inte det faktum att ett smältverk producerar en liten mängd P0404 i ett begränsat antal smältkar jämföras med att bli en långsiktig leverantör av stora kvantiteter P0404. Som förklaras ovan kan produktion i liten skala eller i experimentsyfte med inriktning på avistamarknaden inte betraktas som en pålitlig leveranskälla för köpare som är aktiva på flyg- och rymdmarknaden i senare produktionsled.
- (120) Med utgångspunkt från det ovanstående anser kommissionen att utsikterna till potentiell konkurrens på P0404-marknaden är små och otillräckliga när det gäller att begränsa den starka ställning som det sammanslagna företaget kommer att få på marknaden.

Överskjutande produktionskapacitet

- (121) Möjligheterna för nya aktörer att etablera sig på P0404-marknaden kan hindras av de samgående parternas överskjutande kapacitet. CRU har bedömt den överskjutande produktionskapaciteten för aluminium av alla kvaliteter hos de företag i världen som kan producera högre aluminium (alla renhetsgrader). Det sammanslagna företaget skulle ha 44,6 % av denna kapacitet, medan Alcan skulle ha 17,1 %, Asahan 11,3 % och Kaiser 10,8 %. Återstående företag har överskjutande kapacitet på 0,1–4,5 %. Den oproportionerligt lilla överskjutande kapaciteten hos det sammanslagna företagens konkurrenter visar hur små möjligheter dessa har att öka produktionen vid en kraftig höjning av priset på P0404. Det bekräftar även att parterna skulle kunna använda denna överskjutande kapacitet som ett strategiskt marknadshinder, särskilt genom att hota att öka produktionen för att göra nya marknadsinträden olönsamma.

Andra hinder för marknadsinträde

- (122) Det sammanslagna företaget kan använda sin kontroll över aluminiumoxidtillgången som ett hinder för marknadsinträde eller för att avskräcka smältverk från att konkurrera på P0404-marknaden. Analysen av SGA-marknaden visar att det sammanslagna företaget kommer att få en dominerande

ställning som producent och leverantör av aluminiumoxid som säljs till tredje part. Eftersom aluminiumoxid är huvudråvaran i smältverk kan kontroll över denna råvara verka avskräckande på en producent som överväger ett etablera sig på P0404-marknaden. Exemplet med Dubal är typiskt i detta avseende. Dubal är beroende av Alcoa för 90 % av sitt aluminiumoxidbehov. Företaget har uppgett att om priset på P0404 stiger med mer än 12 % skulle man överväga att börja producera P0404, men att man skulle föredra att gå via Alcoa om det blir aktuellt att sälja till USA. Detta uttalande är sannolikt ett utslag av Dubals tvekan att leverera P0404 till företag som konkurrerar med Alcoa på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin.

- (123) Parterna har även hävdade att köpare av P0404 i stället kan välja att blanda aluminium med högre och lägre renhetsgrader (t.ex. P0303 och P1020) och därigenom erhålla P0404. Även om detta är tekniskt möjligt anser inte kommissionen att det är ett ekonomiskt hållbart alternativ. En sådan blandning skulle bli kostsam eftersom den som blandar skulle behöva oproportionerligt mycket mer P0303 än P1020 för att uppnå samma renhetsgrad som P0404 (16 delar P0303 och en del P1020) ⁽²⁵⁾. Detta ökar kostnaden med 2–3 %. Att blanda metaller med olika renhetsgrader leder dessutom till ökade logistikkostnader (extra kostnader för transport, hantering och lagring) och ökade driftskostnader (det går åt mer energi och arbetskraft för att smälta om och blanda metallen). Framför allt kan blandning försämra konkurrenskraften för en tillverkare av aluminiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin som vill framstå som en pålitlig leverantör. Det beror på att tillverkare av legeringar för flyg- och rymdindustrin måste använda olika råvarukällor, vilket kan försvåra ackreditering och behörighet i förhållande till kunderna. Det faktum att aluminiumvalsverk som producerar standardprodukter för senare produktionsled (t.ex. läskburkar och litografisk plåt) kan använda sig av blandning är därför inte relevant för en tillverkare av legeringar för flyg- och rymdindustrin. Graden av pålitlighet när det gäller ursprung och kvalitet hos de material som används i flygplan gör att blandning inte är ett alternativ.

Skapande av en dominerande ställning på P0404-marknaden

- (124) På grundval av ovanstående analys anser kommissionen att den föreslagna koncentrationen innebär att produktionsskäl ändras för den ene av de två egentliga P0404-leverantörer som är aktiva, nämligen Reynolds. Genom en fusion kan företaget agera oberoende av konkurrenten Southwire och kunden McCook, genom att höja priset på P0404 eller vägra att sälja. I båda fallen kommer priset på P0404 att höjas kraftigt. Om det sammanslagna företaget skulle höja priset på P0404 skulle Southwire (som är beroende av det sammanslagna företaget för sina leveranser av aluminiumoxid) inte konkurrera aggressivt med det sammanslagna företaget med hjälp av priset, utan i stället sannolikt också höja priset. Om det sammanslagna företaget skulle vägra att sälja kan Southwire ta ut mycket höga priser. Vare sig det sammanslagna företaget är aktivt på marknaden eller ej kommer det att kunna kontrollera utbudet av P0404. Kommissionen anser därför att koncentrationen skapar en dominerande ställning för de samgående parterna, något som kraftigt skulle försämra möjligheterna till en effektiv konkurrens på denna marknad.

Vertikala effekter på marknaden för aluminiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin

- (125) Den dominerande ställning som skapas på P0404-marknaden är väsentlig med tanke på att Alcoa konkurrerar med McCook på marknaden för aluminiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled. Alcoa och McCook är underleverantörer till det amerikanska försvarsdepartementet och huvudleverantörer av legeringar till flyg- och rymdindustrin. Genom en fusion kan Alcoa/Reynolds genom att integrera vertikalt öka McCooks kostnader eller tvinga bort företaget från marknaden för aluminiumlegeringar för flyg- och rymdindustrin, och därigenom kunna debitera monopolpriser i senare produktionsled.

⁽²⁵⁾ Om P0303 och P1020 blandas så att kiselhalten blir högst 0,04 % skulle järnhalten bli mindre än 0,04 %, eftersom P1020 innehåller mer kisel än järn. Den mängd P0303 i förhållande till P1020 som krävs för att erhålla minst P0404 beräknas med följande formel: anta att 1 kg P1020 och x kg P0303 införskaffas. En kiselhalt på 0,04 % erhålls genom följande ekvation: $[0.04 = (0.2 * 1 + 0.03 * x)/(1 + x)]^*$. $x = 16$.

- (126) Marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin är en anbudsmarknad. Anbudsinfordringar anordnas både för statliga och privata kontrakt. McCook har tidigare varit en framgångsrik anbudsgivare tack vare pålitliga och billiga P0404-leveranser från Reynolds. Efter fusionen kommer företaget att kunna höja McCooks produktionskostnader och därigenom McCooks priser på legeringar för flyg- och rymdindustrin. I slutänden leder detta till en allmän prisökning för dessa legeringar. Även om McCooks mervärde i förädlingen av P0404 till legeringar för flyg- och rymdindustrin är så pass stort att företaget kan klara en kraftig höjning av priset på P0404 och ändå förbli konkurrenskraftigt i anbudsinfordringar, så kommer köpare av legeringar för flyg- och rymdindustrin att behöva betala högre priser. Om den sammanslagna enheten i stället väljer att inte leverera P0404 till McCook kan följden bli att McCook överger marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin, vilket skulle göra det sammanslagna företaget till ensam leverantör på marknaden för aluminiumlegeringar i senare produktionsled vilket ger möjlighet att debitera monopolpriser. Även här skulle köpare av legeringar för flyg- och rymdindustrin drabbas eftersom de måste betala högre (monopol)priser.
- (127) Parterna skulle kunna hävda att om de utestänger McCook från marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled så får nya aktörer utrymme att etablera sig på denna marknad, på grund av de höga (monopol)priserna på dessa legeringar. Det är dock osannolikt att högre priser på legeringar för flyg- och rymdindustrin skulle leda till nya marknadsinträden, främst på grund av de betydande inträdeshindren. Det största hindret för potentiella aktörer är det begränsade utbudet av P0404, som beror på den dominerande ställning som skapats på denna marknad. Även om potentiella nya aktörer är aluminiumproducenter som kan integrera bakåt och producera egen P0404 finns väsentliga tekniska hinder på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin, som gör ett inträde osannolikt. Utmärkande nog måste till och med Alcoa, som är en etablerad producent av legeringar för flyg- och rymdindustrin, ta hjälp av flygplanstillverkare som Lockheed Martin för att lösa vissa tekniska problem. Andra potentiella aktörer som saknar Alcoas resurser och erfarenhet skulle behöva väsentligt mer hjälp för att etablera sig på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin.
- (128) Totalt sett kan det sammanslagna företaget genom sin dominerande ställning på P0404-marknaden antingen inskränka utbudet av P0404 eller höja sina konkurrenters kostnader och priser på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled. I båda fallen kan det sammanslagna företaget utestänga konkurrenterna från marknaden i senare produktionsled och bli den främsta leverantören av legeringar för flyg- och rymdindustrin. Vertikal integrering som leder till utestängande skulle gynna det integrerade sammanslagna företaget, och missgynna det icke-integrerade företaget McCook. Även om produktionseffektiviteten kan bibehållas kommer konsumenternas ekonomiska intressen och välfärd att skadas.

Slutsats

- (129) Med utgångspunkt från ovanstående analys anser kommissionen att den föreslagna koncentrationen kommer att leda till att parterna får en dominerande ställning på marknaden för P0404. Om Reynolds försvinner från P0404-marknaden och Southwire får en dominerande ställning som leverantör blir följden att konkurrenter som McCook utestängs från marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled.

IV. ÅTAGANDEN SOM FÖRESLAGITS AV DEN ANMÄLANDE PARTEN

- (130) Den 20 och 29 mars 2000 föreslog den anmälande parten vissa åtaganden för att undanröja de konkurrensproblem som kommissionen påtalat i sitt meddelande om invändningar av den 9 mars 2000. Efter samråd med kommissionens tjänstemän med anledning av det marknadstest som dessa utfört förbättrades åtagandena, som anmälades till kommissionen den 12 april 2000. Åtagandena syftar till att på ett klart och tydligt sätt lösa konkurrensproblemen utan att ytterligare marknadstester behöver göras. Samråd med medlemsstaterna har därför skett mycket snabbt. Under dessa

omständigheter anser kommissionen att de anmälande parterna har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 18.2 i kommissionens förordning (EG) nr 447/98 ⁽²⁶⁾. De granskas nedan i samma ordning som i bedömningsdelen i detta beslut. De föreslagna åtagandena bifogas detta beslut och utgör en integrerad del av beslutet.

A. ALUMINIUMOXID FÖR SMÄLTNING

- (131) Alcoa föreslår att Reynolds ägarandel på 56 % i det australiska Darling Range-raffinaderiet Worsley skall avyttras inom [...] från detta besluts datum. Alcoa föreslår att Reynolds ägarandel på 50 % i raffinaderiet i Stade i Tyskland skall avyttras inom [...] från detta besluts datum. Om inte kommissionen har godkänt en lämplig köpare inom dessa båda tidsfrister skall Alcoa ge förvaltaren slutgiltigt mandat att genomföra avyttringen inom en ytterligare tidsfrist på [...]*. Worsley utvidgas för närvarande till [...] miljoner ton produktionskapacitet, vilket ger Reynolds rätt att köpa [...] miljoner ton SGA. Ägarandelen på 50 % i Stade-raffinaderiet motsvarar ytterligare [...] ton SGA-produktion. Den föreslagna avyttringen omfattar därför [...] miljoner ton SGA. Reynolds tillgängliga SGA-försäljning på den öppna marknaden uppgår till [...] miljoner ton 2000.

Bedömning

- (132) De föreslagna åtagandena är uppenbarligen tillräckliga för att åtgärda konkurrensproblemen på den öppna marknaden för SGA, i synnerhet genom undanröjandet av överlappningen när det gäller aluminiumoxidraffinaderierna med lägst kostnader. Den avyttrade kapaciteten är väsentligt större än den mängd SGA som Reynolds för närvarande avsätter på den öppna marknaden. När Alcoa avyttrar Reynolds andel i Worsley säljer man ett raffinaderi som har bland de lägsta driftskostnaderna i världen och goda expansionsmöjligheter (minst 400 000, kanske 900 000 ton), och som ligger i ett geografiskt område med mycket låg länderrisk. Sammanfattningsvis räcker de två föreslagna åtagandena för att återställa den konkurrensnivå som rådde före koncentrationen.

B. ALUMINIUMHYDROXID AV HANDELSKVALITET

- (133) För att åtgärda de konkurrensproblem som kommissionen påtalat inkom en formell försäkran från de anmälande parterna den 3 mars 2000 om avyttringen av Reynolds ägarandel i Aluminium Oxid Stade GmbH. Den andra ägaren till denna anläggning är det tyska företaget VAW, som har förhandsrätt till Reynolds intressen i Stade.
- (134) Alcoa kommer att överlåta Reynolds intressen i Stade tillsammans med ett tillverkningsavtal med Stade-raffinaderiet till Newco, ett företag som bildats för detta syfte. Alcoa kommer att avyttra sitt 55-procentiga aktieinnehav i Newco till en oberoende tredje part som godkänts av kommissionen. Till samma tredje part kommer Alcoa även att avyttra Reynolds verksamhet inom aluminiumhydroxid av handelskvalitet, inbegripet samtliga kundregister och kontrakt liksom alla rättigheter att bedriva verksamheten i dess nuvarande form. Denna utomstående köpare kommer att få rätt att förädla tillräckligt mycket bauxit i Stade för att producera cirka [...] ton aluminiumhydroxid av handelskvalitet per år.
- (135) Alcoa har dessutom förbundit sig att ingå avtal om bauxitleveranser med de parter som förvärvar Reynolds intressen i Stade. Leveransavtalet skall omfatta all bauxit som köparna behöver för Stade-raffinaderiet på samma prisvillkor som gäller för Alcoas befintliga avtal med Compagnie de Bauxite de Guinée, varigenom köparna får tillgång till bauxit till samma pris som Reynolds för närvarande har för Stade-raffinaderiet, utan att behöva ingå något take-or-pay-avtal.

⁽²⁶⁾ EGT L 61, 2.3.1998, s. 1.

- (136) Genom åtagandena åtgärdas de konkurrensöverlappningar som konstaterats liksom de synpunkter som tredje part framfört under kommissionens granskning av ärendet.

C. P0404 HÖGRENT ALUMINIUM

- (137) Alcoa kommer att avyttra 25 % av tillgångarna i Longview-smältverket i Washington till en köpare som skall godkännas av kommissionen. Efter försäljningen skall Alcoa och köparen tillsammans driva Longview som ett fristående gemensamt företag, där man delar på kostnaderna och produktionen men där respektive företag separat och oberoende saluför sin del av aluminiumproduktionen. Alcoa kommer även att bevilja köparen förhandsrätt att ta ut P0404-aluminium som sin andel av Longviews aluminiumproduktion. Från Alcoa kommer köparen slutligen att få överta Reynolds kontraktsevenliga skyldigheter att leverera P1020/A7E, P1015A, P0610A, P0506A och P0404B olegerade aluminiumblock till McCook Metals LLC.

Bedömning

- (138) Longview-smältverket är Reynolds smältverk för P0404. Där sker för närvarande majoriteten av Reynolds P0404-produktion för McCook. Åtagandet kan betraktas som tillräckligt för att åtgärda det konkurrensproblem som fastställs för marknaden för P0404 högre aluminium. Den avyttrade andelen motsvarar cirka [...] ton (av 1999 års totala produktion på [...] ton). Denna volym är större än McCooks aktuella årsbehov av P0404, som är [...] ton. Det är även mer än de [...] ton som är högsta köpevolym enligt det nuvarande avtalet mellan McCook och Reynolds. Genom att överlåta rätten till cirka [...] ton aluminium till köparen väntas konkurrensförutsättningarna på marknaden för P0404 förbli desamma som före koncentrationen. Dessutom kommer konkurrensen på marknaden för legeringar för flyg- och rymdindustrin i senare produktionsled att upprätthållas, eftersom den stora mängd som den avyttrade kapaciteten motsvarar räcker för att tillgodose en eventuell ökad efterfrågan i senare produktionsled. Med utgångspunkt från ovanstående anser kommissionen att det föreslagna åtagandet räcker för att åtgärda de konkurrensproblem som fastställs i meddelandet om invändningar av den 9 mars 2000.

Slutsats om de föreslagna åtagandena

- (139) På det hela taget anses parternas åtaganden tillräckliga för att åtgärda de konkurrensproblem som kommissionen påtalat i sitt meddelande om invändningar av den 9 mars 2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den koncentration genom vilken Alcoa Inc. enligt artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 4064/89 förvärvar kontrollen över företaget Reynolds Metals Company förklaras förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion.

Artikel 2

Detta tillstånd gäller under förutsättning att Alcoa Inc. helt fullgör de åtaganden som beskrivs i punkterna 130–138 och som fastställs formellt i åtagandet i bilagan.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till

Alcoa Inc.
201 Isabella Street
Pittsburgh, PA 15212, USA
Kurt R. Waldo, Fil. dr
Biträdande chefsjurist

Utfärdat i Bryssel den 3 maj 2000.

På kommissionens vägnar
Mario MONTI
Ledamot av kommissionen

BILAGA

De åtaganden som avses i artikel 1 finns tillgängliga på engelska på följande webbplats:
http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 22 februari 2002

om ändring av rekommendation 98/195/EG senast ändrad genom rekommendation 2000/263/EG, om samtrafik på en avreglerad telekommunikationsmarknad

(Del 1 – Prissättning vid samtrafik)

[delgivet med nr K(2002) 561]

(Text av betydelse för EES)

(2002/175/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 98/61/EG⁽²⁾, särskilt artikel 7.5 i förstnämnda direktiv,efter samråd med den rådgivande kommitté som upprättats genom artikel 9.1 i rådets direktiv 90/387/EEG av den 28 juni 1990 om upprättandet av den inre marknaden för teletjänster genom att tillhandahålla öppna nät⁽³⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) I punkt 9 i kommissionens rekommendation 98/195/EG av den 8 januari, om samtrafik på en avreglerad telekommunikationsmarknad (Del 1 – Prissättning vid samtrafik)⁽⁵⁾, senast ändrad genom rekommendation 2000/263/EG⁽⁶⁾, anges att kommissionen senast den 31 december 2000 skall se över rekommendationen. Det betonades också att man borde utreda om det fortfarande var nödvändigt att fortsätta offentliggöra avgifter grundade på principen om "bästa kända metod".
- (2) I kommissionens sjätte och sjunde rapporter om genomförandet av EU:s lagstiftning på telekomområdet⁽⁷⁾ konstateras att samtrafikavgifterna är på väg att sänkas till de nivåer som kommissionen regelbundet rekommenderar⁽⁸⁾ och som grundas på "bästa kända metod".

Vidare framhålls att operatörer med samtrafikplikt håller på att få allt bättre tillgång till system för kostnadsredovisning, och att man därför anser att man från och med den 1 januari 2002 inte behöver tillämpa den princip om "bästa kända metod" och den rekommendation om prisjusteringar som ursprungligen fanns med i rekommendation 98/195/EG.

- (3) De övriga avsnitten av rekommendationen tjänar även framgent som vägledning för nationella regleringsmyndigheter och bör bibehållas.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rekommendation 98/195/EG, senast ändrad genom rekommendation 200/263/EG, ändras enligt följande:

Punkterna 4, 4 a, 5 och 9 i rekommendationen skall strykas och bilaga II utgå.

Artikel 2

Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 199, 26.7.1997, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 268, 3.10.1998, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 192, 24.7.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 295, 29.10.1997, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 73, 12.3.1998, s. 42.

⁽⁶⁾ EGT L 83, 4.4.2000, s. 30.

⁽⁷⁾ KOM(2000) 814, 7.12.2000, och KOM(2001) 706, 26.11.2001.

⁽⁸⁾ Kommissionens senaste rekommendation om avgiftsintervall för framkoppling till fasta nät är följande (vid högtrafik och exklusive mervärdesskatt):

Lokal samtrafik: 0,5–0,9 cent/minut

Enkel transit: 0,8–1,5 cent/minut

Dubbel transit (över 200 km): 1,5–1,8 cent/minut